

ת"פ 1585/07/16 - מדינת ישראל נגד נחמיה רייבי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 1585-07-16 מדינת ישראל נ' נחמיה רייבי

תאריך: 24/1/2018

בפני כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

המאשימה

נגד

הנאשם

נחמיה רייבי באמצעות עו"ד גב' שני וייל

הכרעת - דין

כתב האישום

1. ביום 18.1.17 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום מתוקן, המייחס לו ביצוע העבירות הבאות: **קשירת קשר לפשע** - עבירה על סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); **זיוף מסמך** - עבירה על סעיפים 418 רישא + סעיף 29 לחוק; **שימוש במסמך מזויף** - עבירה על סעיפים 420 + 418 סיפא + סעיף 29 לחוק; **ניסיון לקבלת דבר במרמה** - עבירה על סעיפים 415 רישא + סעיף 25 + סעיף 29 לחוק; **התחזות כאדם אחר** - עבירה על סעיפים 441 רישא + סעיף 29 לחוק.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, בחינת "אמיר" היא בחינת מיון בשפה האנגלית, המאפשרת למוסדות הלימוד לעמוד על רמת ידיעותיו של הנבחן בשפה זו, וכן לסווגו לרמת לימוד מתאימה עד למתן פטור מלימודי האנגלית, שהיא דרישת חובה באוניברסיטת חיפה לשם קבלת תואר ראשון (להלן: "בחינת אמיר"). במועד הרלוונטי לכתב האישום, הנאשם היה סטודנט באוניברסיטת חיפה, ולצורך לימודיו היה צריך להגיע לרמת פטור באנגלית. הנאשם ניגש לבחינת אמיר שהתקיימה ביום 13.2.12 וקיבל ציון 55, שאינו מזכה בפטור, וביום 1.7.12 הוא ניגש בשנית למבחן זה, וגם הפעם לא קיבל פטור לאור הציון 67.

3. הנאשם נרשם בפעם השלישית למבחן אמיר, שהיה אמור להתקיים באוניברסיטת חיפה ביום 30.6.13 בשעה 11:00, ובהתאם לעובדות כתב האישום - בסמוך למועד הבחינה קשר הנאשם קשר עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "המתחזה"), לרמות את האוניברסיטה, בכך שהמתחזה ייגש לבחינה במקום הנאשם (להלן: "הקשר"). בהתאם לנטען בכתב האישום, לצורך מימוש הקשר, הנאשם והמתחזה החליפו את תמונת הנאשם שבתעודת הזהות שלו, בתמונתו של המתחזה, מבלי לשנות את יתר הפרטים בתעודת הזהות, וביום הבחינה ניגש המתחזה לבחינה, מסר למשגיח, עופר פרס, את תעודת הזהות המזויפת, והוא הורשה להיבחן. עם היוודע תוצאות הבחינה, עלה חשד למרמה, והנאשם זומן לבחינה נוספת, אך עקב אי הגעתו, נפסלה בחינתו.

4. בישיבת ההקראה שהתקיימה בפניי ביום 18.12.16 הודה הנאשם בסעיפים 1-5 לכתב האישום, כפר במיוחס לו בסעיפים 6-8, וטען כי למד לבחינה וניגש אליה בעצמו. בנוגע לסעיף 9 טען כי הבחינה אכן נפסלה מסיבות שאינן בידיעתו. סעיף 10 והוראות החיקוק הוכחו על ידו. מטעם התביעה העידו 5 עדים והוגשו 36 מוצגים, ומטעם ההגנה העיד הנאשם ועד הגנה נוסף והוגשו 5 מוצגים.

ראיות המאשימה

מר עופר פרס

5. העד משמש כיום כמרצה באוניברסיטה העברית, ונמצא בשלבי סיום עבודת הדוקטורט. בחודש יוני 2013 עבד במרכז הארצי לבחינות והערכה, והיה מוביל של בחינות ממוחשבות, אמירם, ופסיכומטרי ממוחשב.

6. בהתייחסו לבחינה הנזכרת בכתב האישום, אמר העד **"זאת בחינת אנגלית ממוחשבת שנועדה לסווג את רמת הנבחנים בלימוד באוניברסיטה"**, ובנוגע לתפקידו אמר **"הייתי מפעיל את המערכת, מכניס את התלמידים, מנחה אותם לכתוב את השמות והפרטים שלהם, לוקח את הת"ז, משווה, בסיום הבחינה אני ניגש ומראה להם את הציין"** (פרוטוקול מיום 11.6.17, עמ' 7 שורות 17-19).

7. העד אישר את חתימתו על הצהרה מיום 3.7.13, ת/6, שהוא נתן בנוגע למה שהתרחש באירוע נשוא האישום. בעדותו בפניי סיפר העד על נסיבות כתיבת המסמך (עמ' 7 שורות 24-29):

"היה מבחן בחיפה, אני זוכר את המבחן הזה, שהתעודת זהות הייתה נראית לי לא בסדר. הקצוות היו טיפה פתוחים. במצבים כאלה הייתי מצלם את התעודה ונותן אותה למי שאחראית על הנושא במרכז הארצי גב' יעל יונה. במקרה הזה אחרי שצילמתי את התעודה ולפני ששלחתי, הסתכלתי על תאריך הלידה שהיה כתוב והוא היה של מישהו בסביבות גיל 50, הנבחן היה בחור צעיר, בן 20 ומשהו. היה הפרש שקשה להתעלם ממנו. לזה שמתי לב אחרי שנתתי לנבחן ללכת"

8. ב"כ הנאשם ציינה כי ת/6 נושא את התאריך ה- 3.7.13 ולמעשה הועבר לגב' יעל יונה רק שלושה ימים לאחר המבחן. וכך שאלה בעניין זה את העד בחקירתו הנגדית (מעמ' 14 שורה 23 עד עמ' 15 שורה 2):

"ש. אני אומרת לך שמחומר החקירה עולה שלא דיווחת באותו היום ליעל יונה.

ת. קשה לי לזכור. אבל אני לא חושב שזה נכון. אני חושב שדיווחתי באותו היום בסוף היום. אני לא יכול להתחייב על זה.

ש. מפנה לת/6. המכתב נושא את התאריך 3.7. זה 3-4 ימים לאחר מכן.

ת. זה התאריך שכתוב על המכתב. זה קופי פייסט של המייל שאני שלחתי. אני שלחתי מייל עם התמונה המצורפת.

ש. קדם למכתב הזה, להצהרה הזו, מייל שלך ליעל יונה עם צילום תעודת הזהות?

ת. כן. המילים אותן מילים. לא עברתי על כל המיילים שלי, אבל זה הניסוח שלי. אני עברתי על העדות הזו שהגשתי וחתמתי עליה אז אני מניח שאז ידעתי. ..

ש. מה יעל יונה ענתה לך על המייל אתה זוכר?

ת. לא"

9. ב"כ הנאשם טענה, כי בתיק החקירה אין תכתובת כלשהי בין העד פרס לעדה יונה, והיא טענה לפסלות הראיה, תוך שביקשה להתעלם מכל טענה לשיחות או תכתובות שלא נכללו בחומר החקירה ובעדויות. לחילופין - עתרה שלא ליתן לראיה כל משקל. אמנם מדובר במסמך הנושא את הכותרת "הצהרה", ואולם מסמך זה הוגש במהלך שמיעת הראיות, ואף סומן ת/6. שוכנעתי שמדובר במסמך שכתב העד, והוא אף אישר את המסמך בעדותו בפניי. אני מאשר קבילות המסמך ת/6, ונותן לו משקל ראוי, כמסמך שנכתב ע"י העד, ומתאר נכונה את מעשיו ביום הבחינה. העובדה שהמסמך נושא את התאריך 3.7.13, דהיינו שלושה ימים אחרי מועד המבחן, הוסברה ע"י העד, ואני מקבל את הסבריו, ואין בעניין זה כדי לפגוע פגיעה כלשהי במהימנות העד.

10. בנוגע לתעודת הזהות שהוגשה וצולמה ת/7 העד סיפר כי "אם אני זוכר נכון זה התצלום. ביצעתי אותו עם הטלפון שלי. שלחתי אותו ליעל יונה עם ההצהרה שלי על מה שהיה" (עמ' 8 שורות 1-2). ב"כ הנאשם טענה שלפי סעיף 77 (א) לחוק סדר הדין הפלילי "לא יגיש תובע לבית משפט ראיה ולא ישמיע עד אם לנאשם או לסנגורו לא ניתנה הזדמנות סבירה לעיין בראיה או בהודעת העד בחקירה...". ב"כ הנאשם טענה כי ת/7 אינו אלא דף מודפס, וציינה כי לטענת הבוחן פרס, זהו תצלום תעודת הזהות אותו ביצע באמצעות מכשיר הטלפון שלו. בחקירתו הנגדית הציגה ב"כ הנאשם לעד צילום תעודת זהות, ושאלה אותו מה הבעיה עם הקצוות והעד השיב כי "אין בעיה. בצילום אני לא רואה בעיה" (עמ' 13 שורה 8). לאחר מכן ביקשה שיראה מה הבעיה בצילום שהוגש, ת/7, והעד השיב שהוא אינו יודע. בהמשך ב"כ הנאשם הציגה בפני העד צילום תעודת הזהות שלה עצמה ושאלה מה שונה עם הקצוות בין צילום תעודת הזהות שלה, ת/2, לבין ת/7, והעד בהמשך אישר כי היום לא ניתן לראות מהצילום מדוע עלה אז חשדו, אך הוסיף "לא הייתי שולח את זה הלאה אם לא הייתי מסתכל על תאריך הלידה" (עמ' 13 שורה 16).

11. ב"כ הנאשם ניסתה לעמת את העד עם טענות מרשה - "אני אומרת לך שאנו טוענים שמישהו דאג לערוך את התמונה הזו שאתה המצאת ליעל יונה, לא מדובר בצילום שאתה ערכת אלא ניסיון להפללת הנאשם. בגלל זה אתה גם לא דיווחת באופן מידי, לכן לקח לך 3 ימים להצהרה ליעל יונה, בגלל זה לא נקטת בצעדים מיידים בניגוד לנהלים של המרכז הארצי כי היה צורך בזמן לערוך את התמונה ולשנות את התמונה של האדם" (עמ' 15 שורות 7-11). העד השיב לשאלות באופן ברור, וכך השיב לטענות שהועלו בעניין זה (עמ' 15 שורות 7-17):

"אני צילמתי את התמונה, אני שלחתי אותה לדעתי בסוף אותו יום במייל ליעל יונה,

עמוד 3

אני לא חושב שעברו 3 ימים עד ששלחתי את המייל ליעל יונה, לדעתי שלחתי בסוף אותו יום, לא ערכתי את הצילום, אין לי ידע בעריכת צילומים, אין לי עניין ואני לא מכיר את הנאשם. לא יודע מה להגיד על זה. לגבי "לא באותו רגע" - אם ישאלו אותי על כל אחד מהמקרים בהם דיווחתי על זיופים בבחינות, אף פעם לא עשיתי את זה באותו רגע... "

12. העד עשה עליי רושם אמין ביותר, עדותו ניתנה ברצף ובעקביות, וברור מדבריו בפניי שהוא תיאר אירוע שהיה עד לו, ושהתרחש עימו, ואף תיאר פעולות שביצע בעצמו, ואני נותן אמון מלא בדבריו. אני דוחה את הניסיון לטעון שהעד קשור באופן כלשהו לשינוי תעודת זהותו של הנאשם, ואני מקבל את דברי העד, לפיהם הוא אכן ראה שקצוות תעודת הזהות לא היו סגורות לחלוטין, וראה תאריך לידה שאינו תואם לאדם לנכנס עם תעודת זהות זו ונבחן. אני גם מקבל את דברי העד, לפיהם הוא צילם את תעודת הזהות שנמסרה לו ושלח אותה לאחראית. יחד עם זאת - מהתמונה ת/7 לא ניתן לראות קצוות לא סגורים, ולא ניתן לראות דבר, בשל איכות הצילום הירודה, והעד עצמו לא ידע לומר בוודאות, שזהו צילום שבוצע על ידו. אמנם דברי העד בעניין צילום תעודת הזהות, שאז נראתה לו בעייתית, כולל תאריך הלידה שלא תאם את האדם שנבחן בפועל - מקובלים עליי, ואני נותן בהם אימון מלא, אך הצילום ת/7 אינו ברור, ואני קובע שהמסמך ת/7 אינו קביל, זאת על אף שהוא התקבל במהלך שמיעת הראיות בתיק ואף סומן. **במצב דברים זה, אני מורה על הסרת המסמך ת/7 מהתיק.**

13. ב"כ הנאשם העלתה טענות בנוגע לאי תפיסת הטלפון של הבוחן, ובנוגע לכך שהוא גם לא נבדק ע"י העדה יעל יונה או ע"י המשטרה. בנוסף טענה שלא ניתנה להגנה ההזדמנות לבדוק את הטלפון או לפחות לבצע בדיקה של חוקר מיומן בקשר לטלפון והתמונה. ב"כ הנאשם טענה כי הסנקציה בסעיף 77 היא סנקציה של קבילות ולא של משקל. לטענתה, הדבר נעוץ בצורך לאזן את פערי הכוחות בין התביעה להגנה ולאפשר לנאשם הליך הוגן, והוסיפה שהדבר נכון ביתר שאת בעידן הטכנולוגי, בו כל אדם יודע לעשות שינויים בתמונות בכמה לחיצות בטלפון. בעניין זה הפנתה **לע"פ מחוזי חיפה 41835-11-12** שם נפסלו דגימות של מים שנבדקו ע"י מומחה התביעה אך הושמדו לפני שניתנה לנאשם האפשרות לבחון אותן. עוד הפנתה **לת"פ שלום טבריה 40462-01-15**, שם הוגש כתב אישום בגין הרעלת חיות - נעשתה בדיקה של רשות הטבע והגנים של הפגרים ושל הרעלים שנמצאו שם, אך הדגימות שניטלו הושמדו. ביהמ"ש קבע כי התנהלות המאשימה ביחס לדגימות נגועה בקיפוח הגנת הנאשם ולא התיר הגשת דו"חות המומחה או העדתו בקשר אליהן. עוד הפנתה **לע"פ חיפה 47248-08-11** שם לא ניתנה לנאשם אפשרות לבדוק את הסמים. ב"כ הנאשם טענה, שמקרהו של הנאשם שבפנינו הוא חמור יותר מאותם מקרים, מכיוון ששם הרשות בדקה את הראיות, ואילו בעניין שלנו אין חוות דעת של חוקר מיומן, או מזכר של חוקרת שהעד הראה לה את הצילום בטלפון.

14. כפי שכתבתי לעיל, הצילום ת/7 הוא צילום לקוי, ואינו ברור, והוריתי את הוצאתו מהתיק, והכרעת דין זו תתעלם ממנו. יחד עם זאת, העד פרס עשה עליי, כאמור, רושם אמין ביותר, ואני מקבל את דבריו כדברי אמת. טרוניות ב"כ הנאשם בנוגע לצילום תעודת הזהות הן נכונות, והיה על המשטרה לדאוג לצלם צילום טוב יותר את תעודת הזהות, ואף לבדוק את הטלפון הנייד של העד,

שבאמצעותו בוצע הצילום. משלא עשתה המשטרה כך, הרי שקם לו מחדל חקירתי, שהוביל, יחד עם שיקולים ראייתיים נוספים, להוצאת המסמך ת/7 מהתיק. יחד עם זאת, אין במחדל זה כדי לפגוע פגיעה מהותית בהגנת הנאשם, שטען כי תעודת הזהות שלו נגנבה עוד קודם לכן, והוסיף שאדם אחר "טיפל" בתעודת הזהות, וערך בה את השינויים. ברור שאין די בדברי העד, גם אם הוא עשה עליו רושם אמין, אך כפי שיפורט בהמשך הכרעת דין זו, מכלול הראיות בתיק יוצר תשתית ראייתית מוצקה, שיש בה כדי להוביל להרשעת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

15. בעדותו הראשית הוצגה לעד עופר פרס רשימת הנבחים ביום 30.6.13, ת/8, והעד התבקש להסביר "מי אמור למלא את הפרטים האלה?", ותשובתו "בכל המבחנים אנחנו אף פעם לא מלאנו את הפרטים. גם אם נבחן מגיע עם יד שבורה, הוא ממלא עם יד שנייה, זה לגבי מקרים שאולי יטענו שמלאנו את זה במקום הנבחן. לכן בוודאי שלא מילאתי את זה ולא מילאתי עבור שום נבחן את הפרטים" (עמ' 10 שורות 27-29). בחקירתו הנגדית נשאל העד אם קיבל נהלים כתובים בנוגע לאופן שבו יש לקיים את הבחינות, והשיב ש "היה לי דף עם נהלים. קיבלנו הדרכה לפני שהוסמכנו לתפקיד. יש שני אנשים, אחד שאחראי על המבחן והשני עוזר לו. ..." לאחר תשובתו זו המשיכה ב"כ הנאשם ושאלה את העד האם היה לו עוזר, והעד השיב "היה איתי עוד מישהו. הוא בדיוק כמוני רק שלא מתעסק בהפעלת המערכת והוא מכניס את התלמידים ומוציא את התלמידים" (עמ' 12 שורות 12-17). העד נשאל האם העוזר היה אמור לעזור בקבלת פרטי הנבחן, ותשובתו הייתה שהוא אמור לעזור במתן הסברים לנבחים לכתוב את פרטיהם, אך מי שבדק את תעודות הזהות היה העד פרס בעצמו. ב"כ הנאשם הפנתה לעד סברה שייתכן והוא לא ראה, וכי העוזר הוא שמילא את פרטי הנאשם, ותשובתו (מעמ' 13 שורה 29 עד עמ' 14 שורה 15):

"ש. הציגה לך חברתי את החלק מרשימת הנבחים. יכול להיות שמה שראית שם זה חלק מרשימה של מי שהיה אחראי היה העוזר שלך ולא אתה?"

ת. בדיקת תעודת הזהות נעשית על ידי, אחר כך הנבחן כותב בעצמו. לא יכול להיות שמי שהיה איתי כתב.

...

ש. בתוך כל הבלגן אני אומרת לך שיש נבחים שלא מלאו פרטיהם בעצמם אלא רק חתמו ומי שמלא את הפרטים ועזר להם למלא את הפרטים זה אותו עוזר.

ת. זה לא יכול להיות ולא קרה אף פעם. זאת ההנחיה הכי חד משמעית שיש.

ש. אתה רואה מה העוזר שלך עושה כל שניה ושניה, לא כי אתה בודק תעודת זהות. יש עוזר אחד או שניים בארץ שלא נהגו לחלוטין לפי הנהלים וזה נשמט מעיניך. זה יכול להיות?

ת. מאוד לא סביר.

ש. בדרך בה מתנהלת הכניסה למבחן, זה יכול לקרות?

ת. מסכים"

אמנם באופן תיאורטי יכול להיות מצב שהעד פרס לא ראה את הבוחן הנוסף, למספר רגעים, אך שוכנעתי שקיימים נהלים לפיהם מי שרושם את הפרטים הם הנבחנים עצמם. עיון בת/8 מעלה, שכל שם נכתב בעט שונה ובכתב שונה, כך שלא ברור לי מדוע דווקא בעניינו של הנאשם הפרטים לא יירשמו על ידו אלא ע"י הבוחן, ואני דוחה את הטענה לפיו פרטי הנאשם נכתבו ע"י הבוחן.

16. בנוגע לחשד שהתעורר אצל העד פרס בנוגע לתעודת הזהות שהוצגה בפניו ביום המבחן, אמר העד **"חשדתי שהיא מזויפת. ש. זה בגלל הקצוות? ת. נכון"** - ב"כ הנאשם שאלה את העד מדוע לא צילם את הנבחן בזמן אמת, והעד ענה (מעמ' 12 שורה 28 עד עמ' 13 שורה 5):

"ש. באותה מידה שצילמת את הת"ז יכולת לצלם את הנבחן ולא עשית את זה

ת. נכון. עבדתי במרכז הארצי וחברים שלי שהגיעו, ואת יכולה באותה מידה לשאול למה לא לקחתי את התעודה וקראתי למטרה חברים שלי הגיעו למצבים כאלה וצילמו את הנבחן או לקחו את התעודה ולא החזירו אותה, לפעמים החלו מצבים של אלימות ואני לא רציתי להגיע למצב של אלימות כי לא הייתי מעוניין להגיע לאלימות עם אף אחד ואמרתי במצב זה אני שומר על עצמי.

ש. יכלת לצלם בזמן הבחינה עצמה, כשהוא נבחן, לצלם אפילו מהגב, מהצד בצורה שקטה ולא עשית זאת.

ת. מהגב לצלם? לא עלה בדעתי לעשות"

17. העד עשה עליי, כאמור, רושם אמין ביותר, וברור לי שדבריו הם דברי אמת. אני מקבל את הסבריו של העד, מדוע לא צילם את הנבחן עצמו, אלא רק את תעודת הזהות שלו, ואיני רואה באי-צילום הנאשם כמחדל שיש בו כדי לעורר ספק כלשהו בראיות. העד המשיך והסביר **"... יעל רוצה שאקח את התעודה ואגיע לעימות ואני לא רציתי"** (עמ' 13 שורות 6-7) - העד לא רצה כל עימות או מגע עם הנאשם, ואני מקבל כאמור, את הסבריו.

העד נשאל בהמשך :

"ש. לא עצרת מיד להסתכל על הפרטים. חשבת שהת"ז מזויפת. בזמן הבחינה לא ישבת והסתכלת על תעודת הזהות, הסתכלת שוב על הנבחן ולא צילמת כי לא רצית עימות. מדוע לא ישבת עם הצילום או עם תעודת הזהות והסתכלת על הפרטים?

ת. עשיתי את זה אחרי זה.

ש. למה לא עשית את זה במקום? אתה אומר שאחר כך גילית שיש פער גילאים בין הנבחן לבין הכתוב בת"ז. את אותו הדבר היית יכול לראות כשלקחת את הת"ז וצילמת?

ת. לא טרחתי לעשות את זה תוך כדי המבחן. אין לי תשובה לזה. עשיתי את זה בהמשך" (עמ' 13 שורות 17-23).

העד פרס התנהל כפי שידע להתנהל בזמן אמת, והסביר את שיקוליו מדוע נקט בדרך מסוימת, ומדוע נמנע

מלנקוט בדרך אחרת, כמו צילום הנבחן עצמו. אני מקבל את דברי העד ואת הסבריו, ואין בדרך שבה נקט או בזו שנמנע מלנקוט, כדי לפגוע פגיעה מהותית בהגנת הנאשם ואף לא לעורר ספק כלשהו במרקם הראיות נגדו. דברי ב"כ הנאשם, לפיהם טענותיו של העד פרס, כפי שמופיעה בת/6 ובהודעתו נ/1, **"אין אלא שקר שנוול לצורך הצדקת פעולת צילום תעודת הזהות האמיתית של הנאשם"**, הן טענות בלתי מבוססות, ושכל מטרת אמירתן היא לנסות ולחלץ את הנאשם מהמצב אליו נקלע, ואני דוחה אותן על הסף.

18. הודעת העד הוגשה וסומנה נ/1. ב"כ הנאשם טענה כי נ/1 זה כל חומר החקירה בעניינו של עד זה שעליו מבססת התביעה את התיק הנדון. בחקירתו הנגדית נשאל העד בנוגע להודעה שניתנה על ידו (עמ' 11 שורות 23-4):

"ש. איך התנהלה גביית העדות שלך במשטרה?

ת. אני לא זוכר את גביית העדות שלי במשטרה. נדמה לי שזה היה בתחנת תלפיות, הזמינו אותי לשם ושוחחתי עם החוקר, שאל אותי שאלות ואני עניתי. לא יכול לומר בוודאות כי נתתי עדות בכמה מקרים.

ש. מציגה את טופס העדות שקיבלנו מתיק החקירה. תאשר שכתוב בשורה 11 "זאת הודעתי...נשלח לפקס"

ת. זה כתוב.

ש. אתה נזכר במשהו אחר? העדות נגבתה בתלפיות?

ת. אני לא בטוח. אני חושב שכן.

ש. למעלה כתוב עדות עצמית.

ת. כנראה שהייתי בתלפיות, עד כמה שאני זוכר.

ש. הדעות הודפסה על ידך.

ת. לא

ש. לא הדפסת אותה בבית?

ת. לא. לא היה לי אף פעם טופס כזה של המשטרה

ש. אין לך מושג למה כתוב שזה נשלח בפקס ומי שלח למי?

ת. לא.

ש. מציגה את ת/6. מציגה את העדות. תאשר לי שמדובר מילה במילה בשני המסמכים.

ת. כן, יש תוספת של שורה אחת בעדות שלאחר הבחינה דיווחתי ליעל יונה אודות המקרה"

ב"כ הנאשם טענה, כי במהלך עדותה של יונה הסתבר, שהודעה זו נרשמה במחשב של יונה ובנוכחותה, כשהעדות היא העתק של ת/6, שכתב העד ליונה 3 ימים לאחר המבחן. ב"כ הנאשם טענה כי המשטרה לא מצאה לנכון לגבות עדות מהעד, גם לאחר חקירת הנאשם, שטען כי לא הוא זה שמילא את הפרטים בכניסה.

עוד טענה שעדות העד הייתה כה דלה, עד שהמאשימה ניסתה "להכניס בשר" בעדותו על דוכן העדים מעבר לעניינים שהתייחס אליהם בנ/1. ב"כ הנאשם המשיכה וטענה, כי העד אמר שעדותו ניתנה בתחנת תלפיות על אף שהדברים נסתרו ע"י יונה וע"י החוקרת, דבר שיש בו כדי לעורר ספק בנוגע למהימנותו ובנוגע לצורך שלו להסתיר את המקום בו נגבתה העדות. לדברי ב"כ הנאשם, תמוה שהעד לא כתב דבר במכתבו בעניין הבוחן השני, ולא הביא לידיעת המשטרה כי היה איתו בוחן נוסף ואת פרטיו. ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה, כי העד היה בזמן הרלוונטי סטודנט, ועבודתו היחידה הייתה להשגיח במבחנים, תמורת שכר שקיבל מעת לעת. היא טענה כי אמנם העד נראה בחור נחמד, אך אין זה מופרך שמישהו שרצה להוריד את הנאשם ממערכת בחירות מאוד סוערת, או מישהי שהייתה אז במערכת גירושין ועבדה באוניברסיטה, ושילם כסף כדי להפליל את הנאשם.

ב"כ הנאשם מבקשת מבית המשפט, לשקול שיקולים של "קונספירציה" כלשהי כנגד מרשה, ושבה שותפים אפשריים - הבוחן, עוזרו, גרושתו, יריביו הפוליטיים ואולי גם אחרים - טיעון מרחיק לכת, הנטען באופן כללי וסתמי, ללא כל בדל של ראיה, ושכל מטרתו היא לעורר ספק בראיות כנגד מרשה, ובכל מחיר. אני דוחה טיעון זה של ב"כ הנאשם, וחוזר על קביעתי בעניין העד, שהוא לא רק אדם "נחמד", כדברי הסניגורית, אלא אדם ישר והגון, שתיאר את שעבר עליו ביום הבחינה המדוברת, ואני נותן בדבריו אמון מלא, ודוחה כל ניסיון של ב"כ הנאשם להטיל דופי בעד.

הגב' יעל יונה

19. העדה עובדת במרכז הארצי לבחינות משנת 1985, ומשמשת כאחראית על איתור מעשי רמייה בבחינות אותן הם עורכים. העדה ציינה כי יש דרכים שונות לרמות בבחינה, כאשר, לדבריה, הדרך הנפוצה לרמייה במבחן אמירם היא שליחת אדם אחר לבחינה. עוד ציינה, כי בעברה עבדה במדור ציונים ובמשך שנה מילאה מקום של ראש מדור ציונים. לדבריה, מבחן אמירם הוא מבחן מיון באנגלית, הבחינה נערכת באמצעות מחשב, ומשמשת למיון וסיווג מועמדים במוסדות הלימוד, כאשר ציון 134 מקנה פטור מלימודי אנגלית. לדבריה **"חובה להגיע לרמת הפטור כדי לקבל תואר ראשון במוסדות הלימוד. לעיתים את נושא הרמה מרמה 1 עד שניה הם יקרים, גוזלים זמן, חובה להגיע לפטור וזה מביא לידי כך שזה משהו שחייבים אותו"** (מעמ' 25 שורות 1-3). בנוגע לציון 122 שהתקבל בבחינה השלישית של הנאשם, הסבירה כי זו רמה אחת מתחת לפטור, ובמענה לשאלה אם בסופו של דבר ניתן ציון זה לנאשם, אמרה **"ביום הבחינה 30.6 ניתנה לו תעודת הציון שרשום עליה שהיא אינה סופית. הציון לא עבר לאוניברסיטת חיפה ואינו קביל"** (פרוטוקול מיום 11.6.17, עמ' 25 שורות 7-8).

20. בנוגע למסמך ת/6, שהוא הצהרת עופר פרס מיום 3.7.13, ו-ת/7, שכאמור נפסלה על ידי, אמרה העדה (עמ' 18 שורות 6-9):

"כתבו שתאריך הלידה 15.1.61. זה אומר שביום 30.6.13 הנבחן צריך להיות כבן 52. התמונה של הבן אדם שאני רואה כאן לא נראה לי כבן 52 ואם התעודה הזו הוצאה בשנת 2009 זה משהו לא נראה לי שהוא בן 52 וזה לא תואם את התאריך שהונפקה התעודה. לי זה נראה אדם בשנות ה-20 לחייו"

21. העדה נשאלה מה עשתה לאחר שבדקה את הפרטים , והשיבה ש "אני רוצה להגיד שבשגרה כאשר מגיעים נתונים וציונים של מבחני אמירם אני בודקת ומשווה את הציון של הבחינה הנוכחית להיסטוריה שיש לנבחנים ואז גיליתי שלנחמיה ריבי יש שתי בחינות קודמות, אחת מיום 13.2.12 והציון היה 55, סולם הציונים באמירם נע בין 50 ועד 150, כאשר 134 מהווה פטור מלימודי אנגלית"(עמ' 18 שורות 11-12). ובהמשך אמרה "בחינה ביום 1.7.12 שהציון בה היה 67" (עמ' 23 שורה 15). העדה הוסיפה, שהיא זימנה את הנאשם לבחינה חוזרת בשל פער בציונים, מכתב ההזמנה סומן ת/11, אך הנאשם לא הגיע (עמ' 23 שורות 12-14):

"זה מכתב הזמנה לבחינה חוזרת ששלחתי ביום 4.7.13 לנחמיה. הזמנתי אותו לבחינה חוזרת בשל פערים בין הבחינה שבמחלוקת מיום 30.6.13 לבין שתי הבחינות הקודמות מיום 13.2.13 בה קיבל 55 ומיום 1.7.12 בה הציון היה 67"

העדה הסבירה את הנוהל בעניין זימון לבחינה חוזרת "הנוהל לזמן לבחינה חוזרת הוא בכל מקרה שיש פערים גם אם לא מתעורר חשד למעשה רמיה. אני בודקת מעל 35 נקודות ומעלה. הוא זומן בשל הפער...במקרה הזה חוץ מהפער כשהסתכלתי ואני לא מומחית כתב יד, אבל נראה לי שמי כתב את הפרטים האישיים ביום 30.6.13 היה נראה לי שונה משתי הבחינות הקודמות, גם בכתובת נרשם בית מספר 38 כאשר בפעמים הקודמות היה רשום בית מספר 18. וכמובן היה גם את המידע שקיבלתי מעופר פרס וכל זה הביא אותנו לחשוב מראש שבמקרה זה מדובר במעשה התחזות בבחינה"(עמ' 24 שורות 4-12).

22. ב"כ הנאשם טענה כי בכל הנוגע לציוני בחינות קודמות הרי שהמאשימה לא הצליחה להרים את נטל ההוכחה לאחר שלא הוגש אף מסמך בנוגע לציוני הבחינות הקודמות, ואכן קיבלתי את הנתנגדותה בעניין מסמכי הציונים הקודמים של הנאשם, מאחר ומסמכים אלה לא הועברו להגנה. יחד עם זאת, העדה התייחסה בעדותה לציונים קודמים של הנאשם, ולזימונו לבחינה חוזרת, ואני מקבל את דבריה כפי שהם, וכן מקבל את נימוקיה מדוע זומן הנאשם לבחינה חוזרת - הן לאור הפערים בין ציוני בשתי הבחינות הראשונות, לזו השלישית, והן לאור הנימוקים הקשורים בתעודות הזהות, ויתר העניינים שעוררו את חשדה.

23. העדה המשיכה וסיפרה כי בעקבות המכתב ששלחה לנאשם, היא קיבלה ממנו מכתב הנושא את התאריך 16.7.13 (סומן ת/12), והיא העבירה גם את מעטפת המכתב למומחה לכתב יד. במכתב תשובתה לנאשם (ת/13) כתבה העדה שעל הנאשם להגיע לבחינה חוזרת, אך הוא לא הגיע. לדברי העדה, היא הגישה את דוגמאות כתב היד, והדוגמא שבמחלוקת, למומחה השוואת כתב יד, ולאחר שקיבלה ממנו תשובות, הגישה תלונה במשטרה. בנוסף ביקשה מהאונברסיטה תמונה של הנאשם - ת/14.

24. בחקירתה הנגדית התייחסה העדה להנחיות במקרים של חשד למרמה - לדבריה, הבוחן "אמור לאפשר לנבחן להיבחן והוא אמור לצלם את התעודה המזהה שאיתה הגיע הנבחן לכיתה. אלו היו הנהלים בשנת 2012. היום הנהלים לא שונים הרבה. אם מדווחים בזמן אמת אני מנסה כן לעשות אולי עוד פעולות" (עמ' 28 שורות 6-8). בנוגע לזמן הדיווח של הבוחן אמרה שהוא "אמור לנסות בזמן אמת". בנוגע לכך שהבוחן פרס דיווח באיחור, אמרה ש "מבחינתי אין

עם זה בעיה. נכון שדווח יום למחרת. אין בזה בעיה. נכון שמדובר בבחינה והתפקיד המרכזי של המוביל הוא לנהל בחינה. יש בכיתה עוד נבחנים, זאת בחינה וזה דבר חשוב להם. אנו תמיד יכולים להמשיך ולטפל בנושא החשדות לאחר הבחינה. גם במקרה זה החשד היה עולה על סמך פער" (עמ' 28 שורות 14-17). העדה נשאלה אם מעבר לצילום תעודת הזהות, הבוחנים מתבקשים לצלם את הנבחן עצמו, והשיבה שבשנת 2012 ו-2013 הם לא התבקשו לעשות את זה (עמ' 28 שורות 18-20). העדה נשאלה אם ביקשה לראות את הטלפון בו צולמה תעודת הזהות, והשיבה ש "אמרת קודם ואת התנגדת לזה שאני קיבלתי את זה במייל. זה היה מסמך פנימי בינינו ואני ביקשתי לקבל הצהרה כתובה". בהמשך השיבה בשלילה לשאלה האם ראתה את הטלפון.

25. בעדותה הראשית הסבירה כיצד מזהים את הנבחנים בעת הכניסה למבחן לפי הנוהל של המרכז הארצי (עמ' 25 שורות 9-21):

"ת. המשגיח המוביל בבחינת אמירים צריך לזהות את הנבחן בעת הכניסה לכיתה באמצעות תעודה מזהה. ..

ש. מי ממלא את הפרטים של הנבחן.

ת. בעת הכניסה לכיתה הנבחן ממלא את כתב היד בשורת הנבחנים. המשגיחים קיבלו הדרכה וקיבלו חשיבות לדבר הזה ושורות כתב היד הזו תשמש במקרים שצריך כדוגמת כתב יד למומחה השוואת כתב יד.

ש. האם אתם מאשרים לבוחנים למלא את הפרטים במקום הנבחנים?

ת. ההנחיה היא שנבחן ימלא את שורת הפרטים. אבל אם ואני לא זוכרת שהיה מקרה כזה, שיגיע נבחן שמאיזה סיבה פיזית לא יוכל למלא, ההנחיה היא שהבוחן ימלא את זה ויכתוב ויעשה סימן ויכתוב בגב הכתב "אני המוביל מילאתי את כתב היד בשם הנבחן הזה...". ניקח מצב שיש לאדם גבס ביד, הוא יכול להקיש במחשב עם היד הלא מגובסת. יש נוהל מה יקרה במקרה כזה ואם זה היה קורה, היה תיעוד"

26. בחקירתה הנגדית חזרה על הדברים שעלו גם מדבריו של הבוחן עופר פרס, לפיהם הנבחן הוא זה שממלא את הפרטים האישיים, והוסיפה שזה מה שקורה, למעט מקרים חריגים של נבחן שמגיע, למשל, עם יד שבורה. וכך הדברים באו לידי ביטוי בעדותה (מעמ' 28 שורה 26 עד עמ' 29 שורה 17):

"ת. הנוהל שהנבחן ורק הנבחן ממלא את הכתב בשורת פרטים אישיים למעט הדוגמא החריגה שהדגשתי קודם. לא ידוע לי על אף מקרה שהמשגיח או כמו ששאלת נבחן בסמוך לפני או אחרי, מלא כתב יד בשם אחר.

ש. ... תסכימי איתי שב-100 אלף נבחנים ועשרות בוחנים ועוזרים, יכולים לקרות מספר מקרים כאלה שמישהו אחר רושם את פרטי הנבחן. תסכימי איתי שאת לא יכולה לשלול שיש מספר מקרים כאלה?

ת. אני מניחה שלא היה מקרה כזה.

ש. האם את יכולה לשלול?

ת. חוזרת על התשובה שלי.

...

ש. יש לך דרך לפקח ב100 אחוז שהעוזרים שלך ממלאים את התפקיד שלהם במאה אחוזים?

ת. אני רוצה להאמין שבגלל שהנהלים חשובים שהם עושים את העבודה כמו שצריך. אני חושבת שבגלל שהתעוררו חשדות לגבי המקרה הזה, אז די ברור שהחשיבות של נושא כתב היד בנקודת הזמן היא ביולי 2013 הייתה ידועה וחשובה גם לעופר"

27. ב"כ הנאשם טענה, כי למעט הנהלים של המרכז הארצי לבחינות והערכה, עיקר עדותה של העדה הינה עדות מפי השמועה. אכן מדובר בעדות מפי השמועה, בכל הנוגע למה שהתרחש בפועל בזמן הבחינה נשואת פסק דין זה. יחד עם זאת, העדה הסבירה את הנוהל שיש לנקוט בו, והעד פרס הסביר שהוא פעל בהתאם לנוהל, והיא אף התייחסה למייל ולתמונה שקיבלה מעופר פרס, ואני נותן בדבריה, שנאמרו בשטף ובעקביות, תוך הלימה בין דבריה לדברי פרס - אימון מלא.

28. העדה נשאלה בנוגע ללחץ ביום הבחינה, וכך נשאלה וענתה (מעמ' 27 שורה 5 עד עמ' 28 שורה 2):

"ש. מגיעים עשרות נבחנים?

ת. עד 15.

ש. יש שמקדימים את התור שלהם. כלומר יש לחץ רב?

ת. לא. אין לחץ רב.

ש. יש לחץ רב בתחילת הכניסה, יש כמה עשרות הממתנים ונכנסים רק 15. זה זמן הזיהוי?

ת. אני לא מסכימה איתך. אני חושבת שההכנסה לבחינה נעשית באופן אינדיבידואלי, לא כל הנבחנים נכנסים ביחד אלא אחד אחד, תוך הקפדה יתירה על התהליך שצריך לבצע.

ת. את מדברת על הנוהל.

ת. כן.

ש. את אינך משגיחה בבחינות בעצמך.

ת. גם אני יצאתי לבחינות אמירם בתור מובילה והכנסתי נבחנים לבחינת אמירם ולכן הנקודה שחשוב לי שתובן היא שבניגוד לבחינה שכל הנבחנים מתחילים את הבחינה באותה נקודת זמן ומודדים להם זמן משותף, כאן הבחינה היא אינדיבידואלית, בזמן שנבחן 2 נכנס, נבחן 1 יושב מול עמדת מחשב"

...

ש. ... העיד עפר פרס והוא העיד שיש לחץ רב בתחילת ההכנסה כשהוא עסוק בתעודות זהות, העוזר מסתובב ויש את הרשימה על השולחן בה אמורים למלא את הפרטים. מר פרס יכול להעיד טוב יותר מאשר את לגבי מה קורה בבחינה?

ת. אני לא כל כך מסכימה איתך. המוביל מכניס את הנבחן, מסתכל בתעודה ומבקש מהנבחן למלא את הפרטים האישיים בזמן שהמשגיח השני מתחיל להכניס את הפרטים למחשב. ההכנסה היא אחד אחד.

ש. אני אומרת לך שעופר פרס העיד שבזמן שהוא מסתכל בתעודת זהות בכניסה לכיתה, הנבחנים אמורים למלא פרטיהם ברשימה על השולחן, אבל הוא לא יכול לראות בכל רגע נתון מי ממלא ואיך הרשימה?

ת. אני חושבת שצריך לדבר במבחן בודד ולא במבחנים. אולי לא הובן נכון, אבל בזמן שהוא מכניס נבחן אחד, האחרים ממתינים בחוץ. אין התקהלות"

ובהמשך אמרה העדה (עמ' 26 שורות 21-32):

ש. גם בבחינה הזו בחיפה היה בוחן מוביל שזה עופר פרס והיה עוד בוחן שהוא העוזר?

ת. כן.

ש. בהודעתך במשטרה לא צוין דבר וחצי דבר לגבי קיומו של בוחן נוסף. יש לך הסבר?

ת. כן. בכל מקרה שמתעורר חשד לגבי התחזות, אני נוהגת לשאול את המוביל ואת המשגיח אם הוא זוכר משהו לגבי זה ואם אין לבוחן פרט חשוב להוסיף, אני לא לוקחת ממנו ולא מבקשת ממנו לכתוב הצהרה.

ש. במקרה זה בירת עם הבוחן הנוסף?

ת. אני מניחה שכן"

והוסיפה (עמ' 28 שורות 3-4):

"ש. מה לא דיווחת על הבוחן הנוסף ושמו?

"ת. אני לא נוהגת לעשות כך ברגע שהבוחן השני לא מוסיף לי אינפורמציה"

29. ב"כ הנאשם טענה כי מי שניהלה את החקירה זאת למעשה העדה יונה - פנתה לבוחנים, ביקשה שיכתבו הצהרה, ולדברי ב"כ הנאשם - יוצא שהעדה היא המתחקרת עדים פוטנציאליים ואולי מזהמת בדרך את עדויותיהם או שלא בכוונה מתאמת בין עדויותיהם, היא זאת שמחליטה ממי צריך או לא צריך לגבות עדות. עוד נטען, שלהבדיל מהמשטרה לא חלה עליה חובה לתעד את כל פעולות החקירה האלה, אין תיעוד מיהו הבוחן השני, אין תכתובת על השיחות הנטענות שהעדה טענה שהיו בינה לבין הבוחן פרס לאחר המבחן.

אין בידי לקבל את דברי ב"כ הנאשם - העדה נשאלה בנוגע להודעה שניתנה על ידה במשטרה ואמרה כי כמו בכל מקרה אחר, מזה עשרות שנים, "ניתנת עדות עצמית במשרדי והולכת ומגישה אותה בהונאה ירושלים כדי שלא אצטרך להסתובב בכל ההונאות בארץ. ההונאות עוברות להונאה (כך כתוב בפרוטוקול, ז.פ.ז.) על פי הנהלים המשטריים במקום באופן כללי במידה ומתעוררות שאלות פונים אליי בהמשך" (עמ' 29 שורות 19-22). בהמשך אישרה העדה כי יש אצלה תבנית של טופס גביית עדות במשטרה, היא ממלאת אותה כעדות עצמית ובסוף ממלאת את התאריך והחתימה לפני שהיא מגישה אותה למשטרה. לדבריה, כאשר מתעורר צורך בגביית עדות של בוחן, היא מעבירה לבוחן את הטופס, כדי שיתן עדות עצמית, ועדותו זו תועבר על ידה למשטרה. העדה אמרה עוד (עמ' 30 שורות 7-12):

"ש. המשטרה ביקשה שתעתיקו את ההצהרה ת/6 לתוך טופס עדות של המשטרה נ/1.

ת. נכון

ש. אמרת שחיכית לקבלת תוצאות בדיקות שונות ואז הגשת את התלונה?

ת. אוקיי.

ש. בפועל עברה שנה מיום הבחינה ועד הגשת התלונה. זה זמן רגיל שלוקח להגיש תלונות?

ת. כן"

30. ייתכן ויש פגם בנוהל, לפיו העדה מחזיקה בטופס עדות משטרתית, והיא ממלאת את הטופס במשרדה, וכך גם עושה בנוגע לבחונים אחרים המתבקשים על ידה למלא טופס תלונה ו/או עדות. למרות הלחץ הרב שבעבודת המרכז לבחינות, עדיין יש לשמור על כללים נאותים, ולהגיע למשטרה למתן עדות או תלונה, ולא למלא טפסים באופן עצמאי ולשגרם למשטרה. יחד עם זאת, לא מצאתי שיש בהודעות ו/או המסמכים שמולאו ע"י העדה והעד פרס, פגם כלשהו, היורד לשורשו של עניין, ושיש בכוחו לעורר ספק במהימנות הכתוב, ולא מצאתי שיש בנוהל הנ"ל, בו נקטו העדה והעד פרס, כדי לפגוע פגיעה בהגנת הנאשם, לבטח לא פגיעה מהותית שיש בה כדי להזיק להגנתו. עדה זו, כמו גם העד פרס, עשתה עליי רושם אמין, העידה באופן עקבי ורציף, ואני מקבל את דבריה כדברי אמת. דברי העדה השתלבו היטב עם דברי העד פרס, והיא אישרה את קבלת המייל של פרס, קבלת התמונה ששלח לה, והיא אף עיינה בתמונה וראתה את "הפגמים" עליהם דיבר פרס. אמנם פסלתי את הראיה ת/7, שהיא צילום תעודת הזהות של הנאשם, אך מדברי שני העדים - פרס ויונה - שוכנעתי באופן חד משמעי, שאכן תעודת הזהות של האדם שנכנס להיבחן ביום 30.6.13 הייתה פגומה בקצוות התמונה, וכי האדם שנכנס להיבחן היה צעיר בעשרות שנים מהגיל המצוין בתעודת הזהות.

רס"מ גב' שרון זאושניצר

31. העדה היא שוטרת במחלקת הונאה חוף, בתפקיד חוקרת הונאה משנת 2011. באמצעות העדה הוגשו חקירות הנאשם שסומנו ת/15-ת/17. בנוסף הוגש צילום תעודת הזהות של הנאשם שסומן ת/18; מזכרים שסומנו ת/19-ת/22; צו לתפיסת מסמכים ת/23; תדפיס בעלויות רשמי ת/24; מזכר

בעניין תפיסת מסמכים והכנסתם למעטפה ת/25; טופס לוואי למוצגים ת/26; מזכר ת/27; בירור עם קב"ט אוניברסיטת חיפה ת/28; מזכר לצורך מחקר תקשורת ת/29; ניתוח מעתק ת/30; מזכר מיום 29.5.16 בעניין הוצאת מעתק ובירור מעתק ת/31.

32. בחקירתה הנגדית אישרה העדה כי פנתה לביהמ"ש עם צו, ת/23. בנוסף אישרה כי דיברה עם קב"ט האוניברסיטה ביום 11.8.14 וכי הם סיכמו להיות בקשר כחודש לאחר מכן, לגבי עדכון המצב אך לא היה קשר לאחר מכן. עוד אישרה כי לא ביקשה ממנו את מצלמות האבטחה.

33. ב"כ הנאשם ציינה כי בטרם קיבלה החוקרת את חוות הדעת של כתב היד ובטרם קיבלה את נ/1 היא המליצה להעמיד לדין את הנאשם, וכך שאלה את העדה "אני אומרת לך שהעדויות הגיעה אליך באוקטובר 2014. באותה עת לא היו לך חוות דעת מז"פ. בספטמבר 2014 לפני עדות הבוחן, לפני חוות הדעת, את כבר ממליצה על הגשת כתב אישום. זה לא היה חשוב לגבות את עדות הבוחן?", והעדה השיבה בשלילה (פרוטוקול מיום 11.6.17, עמ' 35 שורות 28-31).

34. ב"כ הנאשם טענה כי מכך עולה שלמשטרה הספיק לגבות את עדותה העצמית של הגב' יונה שהיא לא עדת ראיה אלא עדה מפי השמועה וכלל לא נכחה במקום. לטענת ב"כ הנאשם מרגע זה ואילך כל מה שנעשה ע"י המשטרה זה כדי לצאת ידי חובה ולמלא אחר השלמות החקירה המגיעות מהפרקליטות. לטענת ב"כ הנאשם המשטרה לא בדקה את גרסת הנאשם אלא ניסתה להצדיק את ההמלצה שניתנה בקלות דעת וללא כל יסוד.

35. בנוגע לעדותו של הבוחן סיפרה כי היא לא גבתה ממנו עדות ולאחר שהוצג לה נ/1 היא אמרה כי המדובר בעדות עצמית. וכך נחקרה והשיבה בעניין זה (מעמ' 34 שורה 30 עד עמ' 35 שורה 15):

"ש. תסכימי איתי שאת לא קראת לבוחן ולא עימתת אותו עם הטענות של הנאשם?

ת. אני יודעת שאחת השאלות שהיו אמורים לשאול אותו זה לגבי טענה של הנאשם לגבי זה שהבוחן רשם בכתב ידו והוא לא רשם אם אני זוכרת נכון

ש. מציגה לך את נ/1. העדות של עופר פרס נגבתה ביום 26.10.14. באותה עת החשוד כבר נחקר אצלך פעמיים.

ת. נכון

ש. תסכימי איתי שלא עימתת אותו עם טענות הנאשם?

ת. לאחר מכן לא נגבתה ממנו עוד עדות

ש. בהודעות החשוד שניתנו עוד לפני העדות נ/1, הוא טען בעניין כתב היד, שלא הוא מלא את הפרטים?

ת. נכון. ביררתי והבהרתי את זה עם יעל הנציגה. יש נהלים לבחינת אמיר. ביררתי עם יעל יונה, שהיא הנציגה שלה, לגבי הטענה שלו לגבי כתב היד. יש נהלים מאוד מדויקים וברורים בבחינות האלה שנותנים רק לנבחן לכתוב הכתב ידו ולא מישוהו אחר.

ש. מדוע לא קראת לבוחן ומעמתת אותו ושואלת את השאלות האלה

ת. אני חושבת שהיתה תקופה שהוא היה בחו"ל היו לי גם חוות דעת בתיק.

ש. הוא טען מלכתחילה שזה לא כתב ידו. לא מצאת לנכון להזמין את עופר פרס לגבות עדות בעניין זה?

ת. לא"

36. בנוגע לאופן שבו הגיעה אליה עדותו של פרס אמרה, שזו הגיעה בפקס, ולשאלת ב"כ הנאשם אם לא ראתה לנכון לזמן אותו לחקירה נוספת, השיבה שלא מצאה לנכון להמשיך בפעולות נוספות הקשורות אליו, "העדויות שלו נראתה לי אמינה מספיק" (עמ' 37 שורה 11). וכך נשאלה בהמשך (עמ' 37 שורות 12-30):

"ש. מעולם לא פגשת במר פרס פנים אל פנים?

ת. גם לא פגשתי את יעל יונה

ש. עולות שאלות נוספות ובמקום לשאול אותו את פונה לבירור נהלים אצל יעל יונה

ת. נכון. כי הוא לא היה בארץ אז. תקופה מסוימת הוא לא היה בארץ. הוא חוזר אחרי שכבר יש חוות דעת בתיק.

ש. מישהו מפקסס לך עדות. אין לך מושג איך נגבתה. היום שמענו מגב' יונה שכנראה ישב אצלה במשרדה שיש לה טופס עדות עצמית ושם העתיק את ההצהרה שכתב שנה לפני כן והיא פיקססה. כחוקרת זה נראה לך הליך תקין של גביית עדות?

ת. בעייתי. אבל זה לא אומר שהעדויות לא נכונה ולא אמיתית

ש. למעשה תסכימי איתי שאף אחת מהטענות של הנאשם בפניך ביולי ובספטמבר לעניין מה שהיה בבחינה הזו, לא נבדקה אף אחת מטענותיו כדי לנסות לברר אולי גרסתו נכונה?

ת. בדקתי עם יעל יונה לגבי הנהלים. זו גם טענה מסוימת.

ש. אבל לא בדקת ממי שיכול לתת תשובה מה קרה באותה בחינה ולא הוצאת איכונים ולא פעלת בשום דרך לראות אם יש אמת בדבריו של אדם בן 50 ומשהו, ללא עבר פלילי ...

ת. התיק הלך לחוות דעת, זאת גם פעולה.

ש. הוא אמר שלא מלא את פרטיו, רק את החתימה. לא חשבת לברר מי עוד היה שם לקחת דוגמת כתב יד מהבוחן?

ת. לא"

37. העדה נשאלה אם ראתה את הטלפון שבו צולמה התמונה והשיבה בשלילה, ולשאלה האם הוא אמר לה באיזה טלפון צילם, השיבה "לא דיברתי איתו מעולם" (עמ' 35 שורה 22). בהמשך

אמרה כי "לא מצאתי לנכון לעשות את זה. העדות שלו מספיקה והצילום ששלח בעיניי נראו מספיקים" (עמ' 37 שורה 3).

38. העדה נשאלה בנוגע לפלט האיכונים (עמ' 36 שורות 10-18):

"ש. למרות שהנאשם טען בפניך בתוקף שהוא היה במבחן. את לא ראית לנכון לבדוק טענותיו באמצעות פלט איכונים לאותו יום?

ת. אני חושבת שבהתחלה כן הייתה מחשבה להוציא צו ובסופו של דבר, בגלל שהגיעה חוות הדעת הועבר התיק לפרקליטות. אחרי שהתגבשה דעה כי בתיקים כאלו לפעמים לא מגיעים לכתב אישום, אז דין ודברים כן הייתה בקשה להוצאת צו תקשורת והוצאתי.

ש. לא חשבת שצריך להוציא עוד פלט

ת. עד שקיבלתי חוות דעת

ש. עד שקיבלת בקשה מפורשת מהפרקליטות להוצאת צו איכונים?

ת. לא חשבתי"

ובהמשך (עמ' 36 שורות 31-32):

"ש. את בפועל העברת לפמח פלט איכונים עם מספר מנוי לא נכון?

ת. מסכימה. אבל עדיין הפלט עצמו היה נכון, כי אלו היו שיחות של הנאשם"

39. בנוגע לת/30 - מזכר של ניתוח מחקר תקשורת שעשתה החוקרת - ביקשה ב"כ הנאשם להוציא מהתיק, מאחר וניתוח זה מתייחס לפלט שלא הוגש לבית המשפט - גם בעניין זה אני מקבל את הבקשה, בין היתר בשל העדר קיומה של רשומה מוסדית, ומורה על הוצאת המסמך ת/30 מהתיק. יחד עם זאת, אין בהוצאת מסמך זה כדי לעורר ספק כלשהו במרקם הראיות המוצק כנגד הנאשם.

40. לסיכום עדות החוקרת שרון, לא מצאתי שבפעולות שלא ביצעה יש כדי להוות מחדל חקירה, היורד לשורשו של עניין, ולא מצאתי שיש במחדליה כדי לפגוע בהגנת הנאשם.

מר יוסי וייסברג

41. העד עובד כ-10 שנים בחברת פרטנר, מתוכן 4 שנים במחלקת בטחון, מחלקה שאמונה בין השאר על הוצאת דו"חות בהתאם לצווי ביהמ"ש. העד אישר כי הוא חתום על תעודה מוסדית מיום 28.9.17, שסומנה ת/32. פלט שיחות יוצאות מיום 28.9.17, סומן ת/33. פלט איכון שיחות יוצאות/נכנסות מיום 28.9.17, סומן ת/34.

42. העד נשאל האם בדק אם הנאשם החזיק במכשיר דו ביום 30.6.13, והשיב שמעיון בפלט שיחות, ת/33, ומניסיונו במקרה הזה, אין מכשיר דו, וכדבריו (פרוטוקול מיום 22.10.17, עמ' 10 שורות 26-29):

"...מעין בפלט זה ומניסיוני במקרה הזה אין מכשיר דו, ניתן לראות שכל השיחות יצאו מברזל אחד, מפנה לעמודה האחרונה שמספרו מסתיים בספרות 9670 כאשר מדובר בשיחות, וכאשר מדובר בגלישה מוסיפים את הספרה 4 לאותו מספר"

בנוגע לת/34 ציין כי המספר המופיע בפלט הוא המספר המסתיים ב-991, וב"כ המאשימה ציינה שזה מספרו של הנאשם (עמ' 11 שורות 4-2):

"המספר בין 14/12/12 עד 14/4/15 זה 0525060991. אם לקוח מחליט לנייד קו או רוצה לבצע החלפת מספר, אנו מקצים לו מספר זמני, ולאחר שהוא מתנייד הוא מקבל את המספר המקורי"

43. ב"כ הנאשם ביקשה שהעד יראה את מספר הסיים בת/33 ובת/34 והעד השיב כי לא ניתן למצוא את זה שם מכיוון שהנתונים לא נשלפו, ובהמשך אישר כי משמעות הדבר היא שמהפליטים האלה אין אפשרות לראות איזו שיחה נעשתה מאיזה סים (עמ' 11 שורות 31-28).

44. ב"כ הנאשם שאלה את העד האם התחקור הוא לכל הסימים של המנוי או לפי מספר סים מסוים, והעד הסביר **"יש 3 תעודות זהות, ברגע שהרצנו את השליפה לפי מספר חוזה, הוא מציג את כל הסימים שהיו למנוי ... אם לצורך העניין למנוי היו 4 סימים במהלך חייו בפלט היו מבקשים להציג את העמודה של מספר הסיים, ביו רואים גם את מספר הסיים"** (עמ' 12 שורות 6-3). בנוגע לת/32 הסביר כי תחקור סים זה ברמת חוזה, ואז נשאל האם הרשומה הזאת לא מדויקת מכיוון שהיה צריך להיות רשום שהם לפי חוזה ולא לפי סים והעד השיב שזו הרשומה האחרונה שהם הוציאו וזה נכון (עמ' 12 שורות 12-7).

45. העד אישר כי אחרי הוצאת הפלט הראשון המשטרה פנתה אליהם ואמרה כי זה לא מספר המנוי שביקשה. בנוגע לפלט השני, העד לא ידע להגיד מי הפיק אותו. וכך נשאל (עמ' 13 שורות 29-25):

"ש. בפלט השני אכן מופיעה אותה טבלה עם מספרים כמו הטבלה שבת/33 ובת/34 כלומר מישהו תיקן את הפלט?"

ת. לא תיקן אלא הריץ מחדש עם הרצת פרמטר נכון. התיקון היה ברמת ההרצה, הורץ מספר חוזה נכון. אם תשימי לב לשיחות הן אותן שיחות יוצאות. עצם ההפקה מחדש לא גרם לנתונים להשתנות אלא רק למספר המנוי הרלוונטי"

46. העד נשאל לגבי ת/35 **"מפנה אותך לשיחה ב 10:57, ב IMEI, שי הרבה 000?מה זה אומר...?"**, והשיב **"אם תסתכלי יש פה שיחה כאילו יוצאת ושיחה נכנסת. משמעות היא המנוי הזה שמסתיים ב-991 חייג למנוי הזה שלא זוכר את שמו. אלו התקשרו אליו .. ז"א ש 991 התקשר. זאת שיחה שנכנסה לתא הקולי ולכן מופיע פה 000 כי המערכת לא מזהה"** (פרוטוקול מיום 7.11.17, עמ' 17 שורות 32-18). העד אישר כי אותה שיחה זו שיחה שנכנסה לתא הקולי (עמ' 17 שורות 24-23). יחד עם זאת בהמשך אמר כי **"לא כל 000 יהיה תא קולי"** (עמ' 18 שורה 3). ב"כ הנאשם שאלה בנוגע לשיחה בשעה 11:31:53 והעד אישר כי מדובר בזמן שיחה 00 ממס' מנוי אחר. וכך הסביר מה זה אומר (עמ' 18 שורות 8-7):

"שיחה נכנסה למנוי. לדעתי המענה היה פחות משניות. ופה לא זוכר את החלוקה. היתה התקשרות והיה מענה. בשורה הראשונה יש 70 שניות, ובדקה אין 70 שניות אלא 60 שניות. אם היה מענה קולי היה 000 ורואים בצד השני"

47. ב"כ הנאשם המשיכה ושאלה את העד (עמ' 18 שורות 10-14):

"ש. כלומר אם מישו מתקשר אליי בזמן הדיון ואני לוחצת ישר על לחצן שמפסיק את השיחה וזה יכול להיות דבר כזה

ת. לא אם לצורך העניין יש לך מענה קולי והתחל שיחה יעביר למענה קולי, נראה את התמונה של אחד פה ואחד פה. ואם אין מענה קולי מעביר לתפוס או לא עונים לא נראה. כי השיחה לא התקיימה. ה-000 זה מענה. ויש חישוב.

48. העד נשאל האם יכולות להיות גם לפעמים תקלות בהן השיחה, על אף שאין מענה, לא תעבור לתא הקולי, והשיב "זה נכון, אבל זה לא מופיע בפלט השיחות שהוצאתם. הפלט שיחות הזה מתייחס לשיחות שהמנוי חויב בגינו. שיחה שבפועל נרשמה במערכת בפועל היה כמות שניות אם המנוי ענה או לא ענה, היה סוג של אינטרקציה בין שני המכשירים. אם את מתארת תקלה יש דוח נפרד והוא נקרא דוח הנדסי. וזה בעיקר כשיש בעיות ברשת או אין. ושם אפשר לראות את כלל השיחות שכן הצליחו או לא הצליחו, ומי ניתק ומי לא.

ש. כלומר יש דוח שלם שיכול להעיד לנו על דברים שלא נמצא פה?

ת. נכון בשפה שלנו זה נקרא דוח הנדסי וזה נשמר במשך 3 חודשים.

ש. אתה לא יכול לדעת לפי מה שנמצא בפניך למשל אם אחרי קבלת השיחה נניח שנלחץ על התחל שיחה, אתה כבא לא יכול לדעת אם הייתה, הייתה פה אינטרקציה, ואתה לא יכול לדעת, קבל ומיד מנתקים. ובעצם רשום כ-000 כי לא הייתה שיחה?

ת. נחלק את זה לשניים- אם לצורך העניין המנוי עשה קבל ונתק, זה שיחה לכל דבר. וזה ירשם כשיחה לכל דבר. אם הוא עשה התחל והמנוי לא היה לו תא קולי, השיחה לא תרשם לא פה ולא פה" (מעמ' 18 שורה 22 עד עמ' 19 שורה 3).

49. ובהמשך "...כעת בת/35, מראה לך את השעה 10:57 עד השעה 11:49 ישי שיחה של 33 שניות, ותסכים איתי שבפרק הזמן הזה גם מבחינת השיחות הנכנסות יש מנוי שלא בפעילות ועובר למענה הקולי? ת. נכון. זה פחות משנייה" (עמ' 19 שורות 6-9).

50. ב"כ הנאשם טענה בנוגע לראיות הסולריות כי מי שביקש אותם ואת פרטי האיכון היה הנאשם. לטענתה במהלך הדיון מיום 13.11.13 נמסר להגנה פלט שנושא מספר מנוי לא נכון. בעקבות כך ביקשה הפרקליטות את בדיקת המשטרה, לאחר בדיקה זו טענו במשטרה כי מחברת פרטנר נמסר: "בעיה בתצוגה", כפי שעולה ממזכר החוקרת. לטענתה, ההגנה ביקשה להוציא פלט חדש עם פרטים נוספים. קודם הומצא פלט חדש שנטען שהוא בעצם אותו פלט רק תוקנה אותה בעיה בתצוגה, ובעקבות כך ביקשה ההגנה לקבל פלט עם פרטים נוספים. ב"כ הנאשם טענה כי עד היום אין הם יודעים אם הפלט הזה נכון או לא.

51. ב"כ הנאשם טענה כי לגבי איכונים אין בידי ביהמ"ש ולו תחילת ראייה כלשהיא היכן האנטנות המופיעות שם נמצאות, למשל כביש 6 שמתפרס על ק"מ רבים ומגיע עד מורדות הכרמל. ב"כ הנאשם טענה כי גם העד וייסברג אמר שהוא לא מומחה ולא יודע מפת אנטנות, לא בדק עומס ולא בדק תקלות של אנטנות. ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה כי ביהמ"ש לא יכול לדעת מהפלט ומהעדויות האם הטלפון באוניברסיטה יכול להיות מאוכן במורדות הכרמל. בעניין זה הפנתה לת"פ פתח תקווה 52992-01-07 מדינת ישראל נ' מאדי וכן לע"פ עבדאלקאדר נ' מדינת ישראל.

52. אין בידי לקבל את טיעוני ב"כ הנאשם: כפי שאפרט בפרק הדין בפרשת ההגנה, הנאשם לא נתן הסברים מדוע היה מאוכן בכביש 6 בסמוך למועד הבחינה, ומדוע יש שיחות יוצאות ונכנסות והטלפון שלו היה פעיל אז. מקום האיכון - כביש 6 - אינו קרוב למקום ביצוע העבירה - אוניברסיטת חיפה, וזו הסיבה שבגינה טען הנאשם, באמצעות ב"כ, שהוא מחזיק בשני מכשירים פלאפון על אותו סים - מה שקרוי מכשיר דו - טענה שהוכחה בפניי באופן חד משמעי, שאיננה נכונה, כפי שאתייחס בהמשך. פלט השיחות הוגש לבית המשפט, ונמצא על ידי קביל - במצב דברים זה, מסקנתי היא, שהוכח כנדרש שמכשיר הפלאפון של הנאשם לא היה באוניברסיטת חיפה, אלא היה בקרבת כביש 6. אמנם כביש 6 הוא ארוך, כנטען ע"י ההגנה, אך הטיעון שמי שנמצא באוניברסיטה יכול להיות מאוכן על כביש 6 הוא טיעון כללי וסתמי, חסר כל ביסוס, וההגנה ויתרה על הבאת עדים או חוות דעת בעניין זה, על אף שניתן לה הזמן לעשות כן.

הגב' רחל נקש

53. העדה עובדת בחברת פרטנר מזה 15 שנים ו-8 שנים בתפקיד הנוכחי שלה - מנהלת אבטחת מידע וצווים. העדה אישרה כי היא ערכה וחתמה על מכתב מיום 28.9.17, ת/36, בו נכתב כי "בתאריך 30.6.13 למנוי 052-5060991 לא היה שירות דו (מכשיר אחד ברכב ומכשיר נוסף)". גם בחקירתה הנגדית בפניי אישרה העדה, כי לנאשם לא היה מכשיר דו ביום הבחינה (עמ' 19 שורות 29-32). בהמשך נשאלה העדה בנוגע לקיומו של סים נוסף למנוי, במכשיר אחר, והשיבה בנחרצות כי זה לא קיים ואין אפשרות כזו. לדבריה, האופציה היחידה שיש שני סימים יחידים זה של אורנג' דו, ולפרטנר אין שירות אחר של שני סימים פעילים על אותו מכשיר, וכדבריה (מעמ' 19 שורה 29 עד עמ' 20 שורה 11):

"ש. האם בדקת האם למנוי הזה יש יותר מסים אחד המשווין למנוי? האם מה שכתוב פה מתייחס לשאלה האם יש למנוי הזה יותר מסים אחד?

ת. לא. המסמך הזה מתייחס האם יש שירות דו -שירות ויש שני סימים פעילים על אותו מספר. בתאריך הזה למנוי הזה לא היה שירות אורנג' דו.

ש. אבל תסכימי איתי שזה לא פוסל את האפשרות שהיה סים נוסף למנוי הזה שהוא לא בהכרח אורנג' דו.

ת. זה פוסל את זה. האופציה היחידה שיש שני סימים יחידים פעילים זה של אורנג' דו.

אין לנו שירות אחר של שני סימים פעילים על אותו מספר בו בזמן.

ש. כלומר את אומרת שאף מנוי שלכם לא יכול לקבל שני סימים על אותו מנוי שלו?

ת. על אותו מספר. זה לא שירות שמוצע.

ש. בשנת 2013 את יודעת איזה שירות הוצע?

ת. השירות היחיד שהצענו את זה זה שירות אורנג' דו שבו נותנים פתרון למכשיר אחד שאיתו אני מסתובב שנמצא איתי ומכשיר נוסף שנמצא ברכב וזה הסיים השני של הרכב"

54. ב"כ הנאשם טענה, שהיא לא ביקשה לבדוק את נושא מכשיר דו במסגרת בקשתה לפי סעיף 108 - אינני מקבל טיעון זה, בהיותו מנוגד למפורט בסעיף 4 לבקשתה: "4. ...למרות שבתקופה הרלבנטית היה לנאשם גם טלפון קבוע ברכב עם אותו מספר מנוי וברכב עשו שימוש אנשים נוספים". ככל הנראה, משנשלל לחלוטין נושא מכשיר דו אצל הנאשם, החליטה הסניגורית להתכחש לעצם העלאת הרעיון של שני מכשירים על אותו מספר מנוי.

55. ב"כ הנאשם המשיכה לטעון כי העדה בדקה אם למנוי יש שירות דו ולא בדקה אם יש לו יותר מסיים אחד. לדבריה מדובר בשירות שאפשרי אבל פרטנר לא מציעה אותו, והיא הפנתה שאלות לעדה (עמ' 20 שורות 16-20):

"ש. את יכולה לדעת באופן וודאי שבשנים לפני שנת 2013 לא נתנו את השירות הזה, אם בטעות של נקודות שירות מסוימות וכיוצ"ב. את יכולה להראות מסמך בוודאות שדבר כזה לא היה מעולם?

ת. כן. כי זה היה עולה לבקורות והיו מטפלים בזה מידית. אין למערכת שלנו אפשרות לתמוך בשני סימים על קו אחד שלא דרך שירות אורנג' דו"

56. ב"כ הנאשם הפנתה לעדותו של יוסי וייסברג (עמ' 12 שורות 9-1) וטענה כי יוסי לא פסל את האפשרות שיש יותר ממנוי אחד, וכך השיבה העדה (מעמ' 20 שורה 26 עד עמ' 21 שורה 2):

"יוסי מסביר נכון שלמנוי אחד מס' הטלפון יכולים להיות מס' סימים, מכיוון שהתחלתי את הבוקר עם סים מסוים נגנב לי המכשיר הגעתי לנקודת פרטנר וקיבלתי סים חדש. ויכול להיות שביום אחד על מנוי אחד יש לי שני סימים שונים, אבל הם עדיין לא פעילים במקביל. עד השעה של אובדן או גניבת הסיים היה לי סים אחד וקיבלתי בו שיחות. יוסי הוא המומחה לזה. לכל מנוי יש בעצם את המנוי עצמו שזה אנחנו קוראים מס' טלפון שלו. יש מספר סים שזה מספר שנמצא על הפלסטיק של הסיים. ומס' IMEI זה מספר הברזל עצמו. ואת כל הנתונים האלו ניתן לראות בפלט מסוים. תלוי מה מבוקש. במקביל מנוי אחד למס' אחד יכול להיות משויך סים אחד פעיל, אלא אם כן המנוי ביקש שירות אורנג' דו. ואז ניתן לו שירות אורנג' דו, שהמהות של זה שני סימים על אותו מספר"

57. העדה עשתה עליי רושם אמין ומקצועי, ודבריה השתלבו עם דברי העד יוסי. שוכנעתי מדברי שני עדים אלה, באופן חד משמעי, שלנאשם לא היו שני סימים על אותו מספר, ולא היה לו מכשיר דו, ואני דוחה טיעון זה של הנאשם. במצב דברים זה, שוכנעתי, שמכשיר הטלפון הסלולארי של הנאשם לא היה בתוך אוניברסיטת חיפה אלא בכביש 6, ועובדה שכאשר הנאשם הגיע לתחנת עפולה לשם מסירת תלונה באותו היום בשעה 18:00, מכשירו אכן בעפולה. לא הוכח בפניי טיעון אפשרי, לפיו האיכון באוניברסיטת חיפה אמור להראות מיקום על כביש 6, בשל הקרבה בין השניים, וב"כ הנאשם ויתרה על הבאת עד מומחה בעניין זה, על אף שניתן לה הזמן לעשות כן - ההנחה היא, שהנאשם יכול היה להעיד מומחה ו/או לצרף חו"ד מומחה מטעמו, בנוגע לאיכונים ובנוגע לקיום מכשיר דו, ומשבחר שלא לעשות כן, יוצא אני מנקודת הנחה שבחירתו זו נובעת מחששו שמא הבאת העדות או חוות הדעת יפריכו את טיעוניו.

ראיות ההגנה

הנאשם

58. הנאשם סיפר כי הוא בן 56 שנים, ומתגורר במדרך עוז. לדבריו, כל חייו עסק בתפקידים ציבוריים החל ממשד החקלאות, חבר מועצת מגידו, חבר מועצת מנהל מקרקעי ישראל, ועד לאחרונה שימש כחבר דירקטוריון בקק"ל, ובנוסף היו לו עסקים פרטיים. לדברי הנאשם, בשנת 2013 התמודד בבחירות לראשות המועצה האזורית מגידו, והדבר הביא למתחים רבים סביבו. בנוגע למצבו האישי העיד הנאשם, שבשנת 2013 היה בהליכי גירושין, והוסיף שגרושתו עובדת באגף השכר של אוניברסיטת חיפה.

59. בנוגע לסיבה בגינה ניגש למבחן אמירם ביוני 2013, סיפר בפניי כי **"באתי ללמוד בשביל הכיף, עברתי את גיל 50" (פרוטוקול, עמ' 22 שורה 2), והוסיף "לקחתי גם קורס באופן פרטי. קניתי דרך האתר שלהם ערכת לימוד. כמה פעמים. והוצאתי משם את כל השאלות ובד"כ הן אותן שאלות שמופיעות במבחן" (פרוטוקול, עמ' 22 שורות 24-25).** בהמשך עדותו הראשית כשנשאל **"היה הבדל בין ההתכוננות לשני המבחנים הראשונים והשלישי?"**, השיב **"ברור, השלישי היה יותר מסיבי ולקחתי קורסים והתכוננתי אליו. ש. איך עוד התכוננת אליו? ת. גם דרך האתר וגם דרך בית הספר האמריקאי" (עמ' 23 שורות 2-5).** הנאשם אף הגיש אישור על התשלום לבית הספר האמריקאי, (סומן נ/4) על הקורס באנגלית שעבר. לדברי הנאשם, הוא למד שלישי מהתקופה של הקורס בבית הספר האמריקאי ולאחר מכן הפסיק. ב"כ המאשימה הפנתה את הנאשם לחקירתו במשטרה מיולי 2014, (ת/15 מעמ' 3 שורה 75 עד עמ' 4 שורה 78): **"שאלה: האם למדת בבית הספר האמריקני בחיפה בקורס למנוי חצי שנה ושילמת להם עבור לימודי אנגלית 6980 ₪? תשובה: לא למדתי, התחלתי ללמוד, זה התחיל בצ'ק פוסט ואחר כך עבר לאוניברסיטת חיפה והם לא עמדו בתנאים לגבי המיקום, סוג הלימודים וגם הביטולים הרבים שהיו, נאלצתי לבקש מהם את הכסף חזרה וזה הגיע לדיון בביהמ"ש שהשופט קבע שהם צריכים להחזיר לי את הכסף".** בחקירתו הנגדית נשאל ע"י ב"כ המאשימה האם השליש מהקורס שהוא למד עזר לו להשתפר, ותשובתו **"אמרתי שלמדתי דרך האתר ורכשתי תוכניות**

לימוד של האתר עצמו שגם עולות כסף" (עמ' 35 שורה 23).

הנאשם ניסה לשכנע אותי, שבאמצעות לימודיו הוא אכן שיפר את האנגלית שלו, עד כדי קבלת הציון הגבוהה בבחינה השלישית מיום 30.6.13. בין אם הנאשם שיפר את האנגלית שלו, ובין אם לאו, השאלה הדורשת הכרעה היא, האם הנאשם ניגש בעצמו למבחן אמיר, או שאדם אחר התחזה אליו, תוך שימוש בתעודת זהות מזויפת. ברור, שהנאשם מבקש להראות, שהייתה לו היכולת לשפר באופן משמעותי את הציון שלו במבחן, ואילו המאשימה מבקשת להראות, שהעליה המשמעותית בציון מעידה, יחד עם יתר הראיות בתיק, על כך שאדם אחר ניגש למבחן, ולא הנאשם. אקדים ואכתוב, שלא שוכנעתי שהנאשם אכן עבר כברת דרך ארוכה בלימודי האנגלית, מעצם תשלום עבור קורס בשפה זו והשתתפות חלקית בו, בנוסף ללימוד עצמי - עד כדי הכפלת הציון במבחן, אך לא על כך תיפול ההכרעה בתיק זה.

60. בהמשך עדותו הראשית סיפר הנאשם כי הוא למד מנהל ציבורי וציון כי יש מוסדות לימוד שבהם לאנשים מעל גיל 50 יש פטור מאנגלית - "... היו בפניי כמה אופציות ויש אפשרות שמגיעים מעל גיל 50 לא צריך את האנגלית ומקבלים פטור במקומות מסוימים כמו מכללת עמק יזרעאל, וגם בצפון, וגם באוניברסיטאות אחרות אפשר. יש מסלול" (עמ' 22 שורות 4-6). כשנשאל האם באוניברסיטת חיפה הייתה לו אופציה חוץ מלעשות מבחן אמיר, השיב ש "כן, היה ללכת לעשות קורס אנגלית ולשלם ולעבור אותו" (עמ' 22 שורה 10). בעדותו הראשית הוגש מסמך של אוניברסיטת חיפה, נ/3, שלדברי הנאשם זה התקנון של אנגלית במסלול שהיה באפשרותו לקחת. לשאלת באת כוחו "למה בחרת ללמוד באוניברסיטת חיפה אם במקומות אחרים יש פטור?", השיב כי "בגלל שגרושתי יש לה פטור משכר לימוד, וזה חינם" (עמ' 22 שורות 19-20).

61. בנוגע ליום הבחינה העיד הנאשם בפניי (פרוטוקול, עמ' 23 שורות 7-9):

"ת. באותו יום סיימתי פגישה במועצה האזורית מגידו .. ועליתי לאוניברסיטה עם בחור שעבד אצלי הרבה שנים, ממגידו עליתי דרך דלית אל כרמל לאוניברסיטה ולקראת 10:00 הייתי שם והבחינה התחילה בשעה 11:00

ש. אותו עובד מה שמו?

ת. קובי"

הנאשם נמנע מלהביא את "קובי" כעד הגנה, תוך שציון כי "יש לי איתו סכסוך קשה מאוד ואנחנו לא ביחסים היום" (עמ' 23 שורות 13-14). בחקירתו הנגדית אמר כי הם הסתכסכו אחרי הבחירות, אך לא ידע לציין חודש, וכך נשאל בהמשך חקירתו הנגדית בעניין זה (עמ' 28 שורות 1-17):

"ש. .. היה עד שהסיע אותך לבחינה, אתה לא אומר את זה בחקירה שלך במשטרה, שילכו לקובי?

ת. .. חשבתי שזה דבר שולי. אני אומר את האמת. וגם שנה לאחר מכן נחקרתי, בשנת 2014. נקראתי כשנה לאחר מכן לחקירה. היו הרבה פרטים שלא זכרתי ולא

ייחסתי להם חשיבות. הייתי בטוח שאחרי החקירה הראשונה שום דבר לא יקרה.

ש. מתי נזכרת בקובי?

ת. ברגע שהתחיל כל מהלך כתב האישום

ש. והאם סיפרת לעוה"ד שלך?

ת. כן.

ש. אני הייתי מצפה ממך או מעוה"ד שלך לפנות אלינו או להעלות את זה לכתב האישום שיש ראיות שילכו ויבדקו ואתה שתקת והעלית את זה בשלב העדות שלך?

ת. זה לא הזירה שלי בית משפט .. זאת פעם ראשונה שאני בהתדיינות מול שופט. אני אומר שוב שלא ייחסתי לכך חשיבות בכל העניין הזה. מה עוד שחשבתי שזה תמיד בא מגרושתי כל תקופת הגירושין, וחשבתי שהיא מכירה את כולם ועד היום יש לי יותר מספק שנעשה שם משהו.

הנאשם לא עשה ניסיון רציני לזמן את "קובי" למתן עדות בפניי, והטיעון לפיו הוא נמצא בסכסוך עימו, אינו אמור למנוע ממנו מלנסות ולזמנו באמצעות בית המשפט. הנאשם אף לא הזכיר את קובי בזמן מתן עדותו במשטרה, והוא "נזכר" בו רק במהלך ניהול המשפט בפניי, שנים לאחר האירוע. לא קיבלתי הסבר שיש בו כדי להניח את הדעת, לסיבת כבישת העדות, וההנחה היא, שאם "קובי" הנ"ל קיים, הרי שההימנעות מהבאתו למתן עדות בפניי נובעת מחששו של הנאשם, שמא אותו "קובי" יפריך את גרסת הנאשם. הטיעון לפיו קיים אדם בשם "קובי" שיכול היה לאשר את דברי הנאשם, הוא טיעון כללי ובלתי מבוסס, ונאמר בזמן מאוחר מאוד. מעבר לכך - גם אם היה קיים אדם בשם זה, אינני מקבל את הסברי הנאשם הכלליים והסתמיים לחברות עם אותו "קובי" ולקיום סכסוך מאוחר יותר, שמנע מהנאשם מלהביאו למתן עדות בפניי. במצב דברים זה - אני דוחה את גרסת הנאשם על הסף.

62. טענה נוספת שהעלה הנאשם היא כי ביום הבחינה פגש את חברו מיכה. הנאשם תאר את ההשתלשלות לאחר שנכנס לאוניברסיטה שכללה את המפגש עם מיכה (עמ' 23 שורות 18-22):

"הלכתי לכיוון הבניין שמתנהלת בו הבחינה ופגשתי חבר לספסל הלימודים ואמרתי לו שאני לא אגיע ללימודים אלא הולך לעשות את הבחינה. .. שמו מיכה. הגעתי לבניין, בפרוזדור חיכו כ-100 נבחנים מחכים בתור, וכשהגיע תורי ליד הדלת היה לחץ ועד שהגיע תורי נכנסתי, היו קצת ויכוחים על איפה לשים את התיק.. זהו נכנסתי לעשות את הבחינה"

63. ב"כ הנאשם טענה כי אילו המשטרה הייתה אוספת את סרטי האבטחה מהאוניברסיטה, הייתה רואה את המפגש של הנאשם עם מיכה. עוד נטען, שייתכן והייתה מצלמה באותו יום, אך אין באפשרותם של הצדדים לדעת מכיוון שהמשטרה לא עשתה כלום בנדון. אכן היה מקום לבדוק קיומן של מצלמות במקום הבחינה, אך אין מדובר במחדל חקירתי היורד לשורשו של עניין, ולא שוכנעתי שהגנת הנאשם נפגעה כתוצאה מאי-בדיקה זו. יחד עם זאת, אהיה זהיר בהכרעת דין זו, ואדרוש חיזוקים נוספים לראיות, בשל מחדלי החקירה, הגם שכאמור - לא היה בהם כדי לפגוע בהגנת הנאשם.

64. בנוגע למכשיר דו, ולאחר שעדי התביעה העידו בפניי, ועמדו על כך שלנאשם לא היה מכשיר דו ביום הבחינה, סיפר הנאשם בעדותו הראשית בפניי: **"החזקתי כמה מס' טלפון. איתי כל הזמן זה 0525060991. ש. וכשאתה אומר שיש לך מס' מנויים תסביר. ת. יש לי עוד 6 מנויים של החברה, ביניהם גם אצל קובי היה מנוי אחד וגם ברכב היה עוד מנוי. לפעמים כשצריך לשלוח מישהו הייתי נותן מכשיר טלפון שיהיה לו. אין לי מכשיר קבוע ברכב. יש סים מכשיר. סים עם מכשיר נייד נוסף"** (עמ' 24 שורות 19-24). נציגי חברת פרטנר, שהעידו בפניי במסגרת פרשת התביעה, כפי שפירטתי לעיל, שללו את דברי הנאשם הנ"ל, ואני מעדיף את גרסת עדי התביעה, המבוססת היטב, על גרסתו הכללית והסתמית של הנאשם. בחקירתו הנגדית הציגה ב"כ המאשימה לנאשם את ת/33, ת/34 ות/35 **"אתה העלית טענה שהיה לך מכשיר דו? ת. לא אמרתי דו. אמרתי סים נוסף"**. וכך בהמשך (עמ' 36 שורות 8-10) - **"מפנה לת/34 - האיכון שלך הוא כביש 6 בין רמות מנשה ובהמשך לכך ב 11:01 יש הודעה יוצאת מהמנוי שלך, ובהמשך יש עוד שיחות יוצאות ונכנסות בשעה 11:01 ו-11:07, 11:08 ואתה עדיין בכביש 6. האם יש לך הסבר לאיכונים של המנוי שהחזקת?"** ולאחר התנגדויות, ניתנה תשובת הנאשם (פרוטוקול, עמ' 37 שורות 5-11):

"ת. ציינתי מאיפה יצאתי ומאיפה עברתי. הכביש מסתיים בצומת אליקים ועולה לדליית אל כרמל, וזה המסלול שלי. לגבי מיקום האנטנות, לא יודע."

ש. אתה השתמשת במנוי הזה כי בדיוק ב-30.6.13.. (ת/34) כי בזמן שהגשת את התלונה שלך במשטרה בעפולה ב-18:10 ששם התחילה החקירה שלך שהוגשה בהסכמה לבית המשפט, אתה כן מאוכן בעפולה."

ת. לא שיקרתי. כמו שאמרתי לה תא (כך במקור בפרוטוקול, ז.פ.) אליקים רמות מנשה, אוניברסיטה, זה אותו שטח. כשזה מגיע לאוניברסיטה אין בכלל קליטה"

65. הנאשם לא נתן הסברים לממצאים לפיהם בסמוך למועד הבחינה היה מאוכן בכביש 6, ושיש שיחות יוצאות ונכנסות והטלפון שלו היה פעיל. הוכח בפניי שמדובר בשני אתרים סמוכים על כביש 6, דבר שאינו מחייב קבלת חוות דעת מהנדס, וכי אין כל קרבה בין מקום האיכון למקום המבחן באוניברסיטת חיפה. פלט השיחות הוגש ונמצא קביל, ומסקנתי היא, שבזמן המבחן הנאשם לא היה מאוכן באוניברסיטת חיפה. טענת הנאשם לפיה היו לו שני סימים על אותו מספר, או שהיה לו מכשיר דו, נדחתה על ידי על הסף, זאת מששוכנעתי, מעדויות נציגי חברת פרטנר, שהנאשם השתמש במכשיר אחד בלבד ביום הבחינה.

66. בהמשך עדותו הראשית התייחס הנאשם לסדרי הרישום בבחינה (עמ' 23 שורות 24-31):

"בכניסה בצד שמאל היה שולחן ועליו רשימות רישום וכל אחד נרשם לבחינה. אני חושב שהוא רשם אותי. היו שני בוחנים באותה כיתה. והוא רשם אותי ואני לא יודע מה שמו, זה אחד הבוחנים. הוא לא העיד פה. זה שהעיד פה הוא בכלל היה בפנים ישב על הכסא. וזה שהיה בפתח הדלת הוא הכניס כל פעם 2-3 אנשים ועמדו ליד השולחן ונכנסו לבחינה."

ש. מי רשם את פרטיך ברשימות שם?

עמוד 24

ת. לא זוכר. אני בטוח שהוא רשם. אני ממש לא זוכר.

ש. אתה חתמת?

ת. אני חתמתי. בוודאות אני חתמתי"

67. הנאשם המשיך וסיפר, שאחרי הבחינה "קובי" אסף אותו והם נסעו לכיוון נשר מכיוון שהייתה לו שם פגישה, והמשיך וסיפר "הייתי שם וסיימתי לשתות קפה והלכתי לשירותים, היה לי תיק חום קטן, ושמתי אותו על השולחן שנייה, והוא נעלם לי. היו לי שם מסמכים מאוד חשובים" (עמ' 24 שורות 8-9). בהמשך סיפר כי הוא דיווח על כך למשטרה בעפולה (עמ' 24 שורות 11-13). וכך נשאל ע"י באת כוחו "אתה יודע שהתביעה בעצם טוענת שהגשת התלונה על תעודת הזהות הייתה כדי להסתיר את העובדה שדאגת לזייף תעודת זהות. מה יש לך לומר על כך?", והשיב "אני חושב שזה יצא מכל פרופורציה מתחילתו עד סופו. אני חושב שבגלל שהיו שם מסמכים הייתי צריך לדווח למשטרה ולהתלונן. לא חשבתי שכל הסיפור הזה הוא על דבר כזה. אני עצמי הייתי שם ועשיתי את הבחינה ולא יודע מאיפה זה בא" (עמ' 24 שורות 16-18).

68. הנאשם לא הגיע מיד לתחנת המשטרה להתלונן על גניבת תעודת הזהות שלו, אלא הגיע כעבור מספר שעות, ככל הנראה לאחר שאותו "אחר" שניגש לבחינה במקומו, עדכן אותו אודות האירועים בבחינה, ובכדי להיחלץ מקשר כלשהו לתעודת הזהות המזויפת - מעניין שדווקא באותו היום של הבחינה, ולאחר השימוש בתעודת הזהות המזויפת, הגיש הנאשם תלונה על גניבתה. הנאשם לא מסר הסבר הכיצד הגיעה תעודת הזהות המזויפת שלו לידי הבוחן פרס בזמן הבחינה, שהוא טוען שהשתתף בה, וכך ענה הנאשם לשאלות ב"כ המאשימה (עמ' 31 שורות 21-30):

"ש. ... אתה אומר לנו שתעודת הזהות שלך נגנבה באותו יום בשעה 13:00 אחרי הבחינה, ואם היה אפשרות לזייף זה היה אחרי הבחינה ולא לפני, ואיך התעודה הגיעה לאוניברסיטת חיפה ביום הבחינה בשעה 11:00.

ת. את מנסה לצייר צירופי מקרים, וגם התמודדתי לרשות המועצה וגם הייתי בגירושין ולא יודע מי זה הבחור שיש לו איתי בקיבוץ באזור. ולא יודע מיהו ומאיפה הוא, ולא יודע למי הוא קשור. לא חושב. הכל יכול לקרות. העובדה שאחרי שנה התחילו את התהליך הזה. ... אני אומר שכן היו פה צירופי מקרים"

הסבריו של הנאשם מאולצים, וכל עדותו בפניי לא הייתה עקבית, אלא היא לוותה בניסיונות להטיל דופי באחרים, בכדי לחלץ עצמו מהאישומים נגדו - טען שהיה לו סכסוך עם גרושתו, סכסוך על רקע בחירות למועצה, סכסוך עם העד היחיד שיכול לאשר כביכול את דבריו והקרוי "קובי", העלאת טענה סתמית לפיה היה לו מכשיר דו, וזאת בניסיון להסביר את האיכון במרוחק מהאוניברסיטה, וטענות כנגד הבוחן שהיה סטודנט הזקוק למקור פרנסה - הנאשם עשה עליו רושם גרוע, ואינני מקבל את הסבריו. הנאשם גם לא נתן תשובה איך לא נמצאה התאמה בין כתב היד שלו לבין כתב היד המופיע ברשימת הנבחנים בשורת הפרטים האישיים, ואני דוחה את הטענות לפיו הבוחן כתב בכתב ידו, בהיותו טיעון כללי ובלתי מבוסס לחלוטין. הנאשם גם לא ידע

להסביר, אם הוא זה שניגש לבחינה, הכיצד טעה בכתובתו - נרשם "מדרך עוז 38" במקום "מדרך עוז 18" ומדוע רשם מספר טלפון נייד שאינו שייך לנאשם - וכך נשאל בחקירתו הנגדית "איך זה יכול להיות שאתה עשית את הבחינה ואתה או לפי טענתך המשגיח האחר שכתב את הפרטים שלך ברשימת הנבחנים רשם מספר נייד לא קשור כלל לטלפון שלך, ובמקום שירשום מדרך עוז 18 רשם 38?", וכך השיב "היה שם קצת לא רוצה לומר אי סדר, בלגן בכניסה שתמיד נכנסו 3-4 בפתח ליד השולחן ויכול להיות שלא שמע את הטלפון שלי אלא כמה ביחד, ויש שם טבלת רישום כמו בקופ"ח" (עמ' 29 שורות 27-32). ב"כ המאשימה המשיכה והקשתה על הנאשם (עמ' 30 שורות 1-10 ועמ' 31 שורות 3-8):

"ש. ואז טועים בין 38 ל-18?"

ת. לא יודע. אני אמרתי לו 18.

ש. מאיפה הוא רשם את מס' הנייד?"

ת. לא יודע. אתם לא הבאתם אותו לבית המשפט.

ש. ראית את פרץ, יש ביניכם סכסוך?"

ת. לא יודע. אני לא מכיר אותו.

ש. פרץ וגם יעל אמרו שיש הרבה הנחיות של המרכז הארצי להערכה עם הוראות ברורות וחד משמעיות ובין היתר צריך לוודא את זהות הנבחן, ושהוא רשם את הפרטים שלו בכתב ידו, אפילו אם היד שלו שבורה, לציין את זה על הדף, וזה לא יכול להיות המצב הזה שמישהו נכנס לבחינה והבוחן ממלא את הפרטים שלו.

..

ש. מקריאה לך - הוא נשאל על כך שיש משגיח אחר ואני אומרת לו שהוא לא יכול לראות בכל שנייה מה הוא עושה ומאמתת אותו האם זה יכול להיות שזה נשמט מהעין שלו, והוא משיב שזה מאוד לא סביר.

ת. בכניסה יש אי סדר והרבה נבחנים בעומדים בדלת להיכנס. אני לא יודע מה הוא שמע ומה כתב. אמרתי לו שזה הטלפון שלי ומס' הבית שלו, ובין מה שאמרתי לו לבין מה שהוא שמע לא יודע"

69. הנאשם לא סיפק תשובה למי יש אינטרס לזייף את תעודת הזהות שלו כדי להשיג עבורו ציון גבוהה במבחן אמיר (עמ' 31 שורות 13-20):

"ש. הבנתי שאתה חושב או גרושתך או בגלל כל הבחירות אז מישהו יש לו אינטרס. אני אומרת לך איזה אינטרס יש למישהו לזייף תעודת זהות, לשלוח למבחן וישיג עבורו ציון 122? אם מישהו רצה להזיק לך.

ת. אני כבר אמרתי בבית המשפט לכב' השופט שהייתה תלונה, מכתבים ומסמכים עליי לוועדה לתכנון ובנייה עליי שאני בכלל לא קשור לבית המשפט, והגישו תביעה ועדות של מישהו שמכהן יו"ר באחד הקיבוצים לחסל אותו כדי שלא אתמודד ועובדה שבית המשפט קבע שאני זכאי, והעבירו מסמכים וזיופים כדי לנסות להאשים אותי.

ויכול להיות שגם במקרה הזה"

70. הנאשם התבקש להגיע לבחינה חוזרת, לאחר שיפור הציון באופן משמעותי, עד כדי הכפלתו כמעט, אך הוא סירב, ולא שמעתי ממנו נימוק שיש בו כדי להניח את הדעת, בנוגע לסירובו - לדבריו **"למה אני צריך להטריח את עצמי עד ירושלים?"**, זאת שעה שהוא עצמו העיד בפני התאמץ להצליח במבחן עד כדי תשלום סכום גבוהה בכדי ללמוד אנגלית, וניגש אליה פעמיים לפני הפעם האחרונה נשואת הכרעת דין זו. ב"כ המאשימה הקשתה על הנאשם בשאלות (עמ' 34 שורות 7-12):

"ש. אם אתה מאמין שהשגת את הציון בכוחות עצמך ושילמת הרבה כסף כדי ללמוד אנגלית ולשפר את הרמה שלך אני חושבת שאדם שמצופה ממנו להגיע לירושלים ולעשות את הבחינה החוזרת?"

ת. אני אחרי תקופת גירושין ותקופת הבחירות ותקופת משבר ולא עניין אותי בכלל הבחינה הזאת. רציתי להירגע וזה לא עניין אותי בחיי היום יום שלי. הטיפול של הילדים שלי היה חשוב וגם לוחות הזמנים שלי מאוד צפופים. הילדים אצלי.

ש. היום בפתח דברייך אמרת שלא היית צריך את הבחינה הזאת ולמדת בשביל הכיף וביקשת להפנות לתקנות של האוניברסיטה שיש אפשרות לשלם עבור קורסים וללמוד אנגלית. אני אומרת לך שדברייך לא הגיוניים כי דבר ראשון אתה הגשת מסמכים ששילמת הרבה כסף, ניגשת לבחינת אמירם ב 2/12, ובהמשך ב 7/12 ובבחינה האחרונה ב 6/13 וזה לא מסתדר. האם יש לך הסבר שלא היית צריך את הציון ועשית את הבחינה 3 פעמים?

ת. אני בטבע שלי יודע לעשות את הדברים בצורה מסודרת ללכת וללמוד וניסיתי את כל האופציות. אני לא רוצה להוציא סתם כספים ולא באתי לפזר כספים וזה מראה על הרצון שלי לעבור את הבחינה למרות שהיו לי אופציות אחרות. ושם היה לי את המסלול בחינם לא לשלם שכר לימוד. וזה היה אחד השיקולים"

הסבריו של הנאשם אינם מניחים את הדעת, ואני דוחה אותם על הסף. אני דוחה, כאמור, גם את ניסיונות הנאשם לשייך מניע אפשרי מצד המשגיח או מצד גורמים אחרים, כולל גרושתו, כדי להעליל עליו. לנאשם היה חשוב לעבור את הבחינה בהצלחה, ועובדה שהוא נרשם שלוש פעמים לאותה בחינה, כאשר בפעם השלישית, ולאחר ציוניו הנמוכים בפעמיים הראשונות, הוא ביקש מאדם אחר לעבור את הבחינה במקומו, תוך שאותו אחר השתמש בתעודת זהות מזויפת, הכוללת את פרטי הנאשם, אך את תמונת "האחר". לא עלה בידי הנאשם ליתן הסבר הגיוני לכך, שבעבר קיבל ציונים 55 ו-67 בבחינות, ואילו בבחינה השלישית עלה ציונו ל-122. בחקירתו הנגדית נשאל תחילה איזה ציונים קיבל במבחן אמירם והשיב **"לא יודע"**. לאחר מכן נאמר לו ע"י ב"כ המאשימה כי **"הגיעה לפה יעל יונה והיא מסרה שקיבלת. מפנה אותך לפרוטוקול מיום 11.6.17 עמ' 18 שורה 16"**, והנאשם השיב ש"אנחנו בשנת 2017 ואני לא זוכר מה היה בשנת 2012" (עמ' 26 שורה 27).

71. הנאשם סירב למסור דוגמאות של כתב יד בחקירתו במשטרה, וכשנשאל בחקירתו הנגדית על כך, השיב שיש להם מכתב שלו, כך שהם יכולים לקחת את זה לגרפולוג (עמ' 34 שורות 28-32). בנוגע לסירובו לחתום השיב **"זה שיקול שלי. אבל אני אישרתי להם שזה הכתב יד שלי"** (עמ' 35 שורה 2). הנאשם גם לא חתם על המכתב ששלח ליעל יונה (ת/12), שזה המכתב בו ביקש לתת לו את הציון שהתקבל במבחן, וכשנשאל מדוע לא חתם השיב בתחילה **"אני לא זוכר"** (עמ' 35 שורה 7) ולאחר מכן אמר **".. תלוי איך זה נשלח. נשלח בדואר. יכול להיות שיש חתימה. זה היא הביאה לכם אותו? איפה קיבלת אותו?"** (עמ' 35 שורות 9-10). ובהמשך נשאל **"ש. אני אומרת לך שאתה לא חתמת כי פחדת שישתמשו בחתימה שלך?"** ותשובתו הייתה **"ת. לא זוכר. אז איך חתמתי במשטרה?"** (עמ' 35 שורות 13-14). הנאשם המשיך בהתנהלותו המתחמקת מכל דבר שיש בו כדי להפלילו בעבירות שביצע, ואינני נותן כל אימון בדבריו.

72. המסקנה העולה מכל הנ"ל היא, שהנאשם לא נכח במבחן, אלא אדם אחר, וזה השתמש בתעודת זהות מזויפת, הכוללת את תמונת האחר, אך את יתר פרטי הנאשם. התנהלות הנאשם לאחר המבחן, עת הגיש תלונה במשטרה שכביכול תעודת הזהות שלו נגנבה, יחד עם פרטים נוספים, ובהמשך סירב לחתום, סירב למסור דוגמאות כתב יד, לא הביא עד מהותי - "קובי", ניסה להטיל דופי באנשים אחרים, ולא מסר הסברים לעניינים מתבקשים, כפי שפירטתי לעיל - מכל הנ"ל הגעתי למסקנה, לפיה אני דוחה את גרסת הנאשם, שלא עשה עליו רושם אמין, ומעדיף את גרסת עדי התביעה.

עד ההגנה, מר מיכה ויצמן

73. העד סיפר כי הוא ממושב ברק והכיר את הנאשם מהאזור, כאשר ההיכרות המעמיקה יותר היא מהלימודים באוניברסיטת חיפה כשהם עשו קורס אחד או שניים ביחד. לשאלה באיזו שנה היו הקורסים המשותפים, השיב שבשנת 2013. העד אמר כי הוא יודע מה מיוחס לנאשם בכתב האישום וכשנשאל מה הוא יודע לספר על העניין הזה, השיב (עמ' 37 שורות 29-31):

"אני ונחמיה למדנו כמה שיעורים ביחד וביום 30.6 ביום המבחן פגשתי אותו בסביבות השעה 9:30-10:00 בבוקר והוא אמר לי שהוא לא יהיה אתנו בשיעורים כי הוא הולך למבחן באנגלית. זה כל מה שאני יודע"

74. לגבי התאריך נשאל האם הוא בטוח, והשיב ש **"אני לא זוכר בוודאות. ב-30.6"** (עמ' 37 שורה 33). ובהמשך אישר כי את התאריך שמע מהנאשם. העד סיפר כי התחיל ללמוד בשנת 2012, ונשאל **"אתה יכול לזכור אם זה היה בשנת 2012 או שנת 2013?"**, והשיב ש **"אני בטוח שזה לא היה בשנה הראשונה, אלא בשנה השנייה 2013"** (עמ' 38 שורות 5-6). לשאלה בחקירתו הנגדית **"אתה בטוח בוודאות שראית את נחמיה לפני הבחינה זה היה בשנת 2013 ולא בשנת 2012?"**, השיב ש **"כן. אני זוכר שפגשתי אותו במסדרון באותו יום. לפי זה אני זוכר אותו, ושאלתי אותו לאיפה הוא הולך, הוא אמר שהוא הולך למבחן באנגלית"** (עמ' 38 שורות 16-19). בהמשך אישר כי לא ראה אותו נכנס לאולם הבחינות. ש. יכול להיות מצב שהוא כן ביום הבחינה נכח באוניברסיטה בקמפוס ולא נכנס לבחינה, ועל כך אתה לא יכול להעיד, נכון? ת. אין לי שום הגיון לומר שהוא היה בקמפוס ולא בא לבחינה. אני אישית לא

ראיתי אותו נכנס לבחינה" (עמ' 38 שורות 24-27).

75. לשאלה אם הוא זכר שבשנת 2013 ראה את הנאשם השיב ש "זכרתי שראיתי אותו. תאריך עוה"ד אמרה לי. לא זכרתי תאריך. זכרתי שפגשתי אותו וזכרתי שהוא אמר לי שהוא הולך לבחינה באנגלית. אני זוכר שבשנת 2013 וזה היה בקיץ. לא זוכר. אבל בוודאות אני זוכר שזה היה אחרי תקופה ארוכה ולא אחרי שהתחלתי ללמוד." (מעמ' 38 שורה 31 עד עמ' 39 שורה 2). ובהמשך "ש. למה דווקא שנת 2013? ת. התחלתי ללמוד בשנת 2012 ולא זוכר שלמדנו יחד, ובשנת 2013 אני זוכר שהיה לי איתו קורס אחד או שניים ולכן אני זוכר יותר" (עמ' 39 שורות 4-5). בהמשך נשאל האם היה לו משהו מיוחד ביום הזה שהוא זוכר מלפני 4 שנים, ותשובתו הייתה ש "אמרתי לך שלא זכרתי יום ותאריך ואני זוכר שזאת הייתה תקופה שמיום שהתחלתי ללמוד תקופה מאורחת של חצי שנה - שנה" (עמ' 39 שורות 19-20). בהמשך לשאלת ב"כ המאשימה "אם אני אומרת לך שהזכרון שלך לא כל כך טוב?", השיב ש "יכול להיות שאת צודקת" (עמ' 39 שורות 30-31). וכך בהמשך (עמ' 40 שורות 1-6):

"ש. הוא אישר שהמספר שלו הוא מספר מסוים, ביום הספציפי הזה בשעת הבחינה הוא היה מאוכן בכביש 6. מה אתה אומר על כך?

ת. אני ראיתי אותו בסביבות השעה 10:00, 9:30 לא יכול להיות מדויק. אני לא רובוט. לומר לך, אני זוכר שראיתי אותו בבוקר. לא זוכר תאריך. בפירוש לא זוכר תאריך ויום אם העו"ד לא היתה אומרת לי לא הייתי זוכר. ראיתי אותו ושאלתי אותו מה העניינים והוא אמר שיש לו מבחן באנגלית"

76. עד זה אינו מעלה ואינו מוריד - את התאריך הוא לא זכר, והוא לא ראה את הנאשם נכנס או יוצא מהמבחן, ועדותו ניתנה שנים לאחר האירוע. אינני מקבל את דברי העד לפיהם מדובר בבחינה באנגלית דווקא, ומסקנתי היא שמדובר בעדות כללית ובלתי מבוססת.

טענת ההגנה למחדלי חקירה

77. בהכרעת דין זו התייחסתי לטענות ב"כ הנאשם אודות מחדלי חקירה. להלן התייחסות נוספת - ב"כ הנאשם טענה כי המחדלים והתהיות מחייבים זיכוי שכן הם מבססים ספק סביר. ב"כ הנאשם טענה כי ישנה "מסה", כך במילותיה, של מחדלי חקירה: אי תפיסת הטלפון, הסתפקות בעדות עצמית שנכתבה יחד עם עדה נוספת, העובדה שלא תפסו ראיות כמו תכתובת בין הבוחן לבין האחראית עליו והעובדה כי לא נחקר הבוחן הנוסף.

78. בנימוקי הכרעת הדין דחיתי את הטענות לפיהן מדובר במחדלי חקירה הפוגעים בהגנת הנאשם. בנוגע לצורך בחקירת הבוחן הנוסף - אני דוחה את הטענה, מאחר והדבר עלה בעדותו של פרס בפניי - ובכל מקרה לא מדובר במחדל שהיה בו כדי לפגוע בהגנת הנאשם, לאור כל הנימוקים שבהכרעת דין זו. כך גם בנוגע לאי-תפיסת מצלמות באוניברסיטה, שהדבר לא פגע בהגנה. ב"כ הנאשם טענה עוד לקיומן של "טעויות חוזרות, נשנות ותמוהות בפלט האיכונים", וכן למשך זמן ארוך עד להעברת חומר החקירה באופן שסיכל את האפשרות לאסוף ראיות בנוגע למי שעומד מאחורי הניסיון להפליל את הנאשם וכיצד הדבר נעשה - גם טיעון זה אני דוחה, והכל כפי שפירטתי בגוף

הכרעת הדין.

79. מחדלי החקירה להן טענה ב"כ הנאשם אינם חמורים במידה המעוררת חשש לקיפוח הגנת הנאשם. בתיק זה, כפי שפירטתי לעיל, קיימות ראיות למכביר התומכות באופן חד משמעי בכל המפורט בכתב האישום, תוך שדחיתי את גרסת הנאשם, ושוכנעתי מעבר לכל ספק סביר, שהנאשם ביצע את כל המיוחס לו בכתב האישום.

80. הוכח בפניי כנדרש, שהנאשם קשר קשר עם אחר לבצע את העבירות שפורטו נגדו בכתב האישום, והנאשם פעל מתוך החלטה משותפת עם אחר, ומתוך עשייה משותפת עם אותו אחר, שהחליפו את תמונת הנאשם בתמונת האחר בתעודת זהות הנאשם, והאחר ניגש למבחן במקום הנאשם, תוך שמסר את פרטי הנאשם כאילו הוא זה שנבחן, ואף מסר את תעודת הזהות המזויפת, בה הופיעה תמונת האחר עם פרטי הנאשם, ועבר את המבחן. הנאשם והאחר פעלו כמבצעים בצוותא של כל העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, ואי-ידיעת זהות האחר אינה מעלה או מורידה מאשמו של הנאשם, המוכח מעבר לכל ספק סביר. הנאשם, בצוותא חדא עם האחר, זייף את תעודת הזהות שלו, השתמש בתעודת הזהות המזויפת לשם כניסה למבחן, ניסה לקבל ציון גבוהה בבחינת אמיר לשם לימודיו באוניברסיטת חיפה וקבלת התואר, והתחזה כאדם אחר, עת החליף את תמונתו בתמונת האחר בתעודת הזהות שלו ובכך אפשר לאחר התחזות לנאשם ולעבור את הבחינה במקומו.

סוף דבר

81. **עלה בידי המאשימה להוכיח כנדרש שהנאשם קשר קשר עם אדם אחר לבצע את העבירות המפורטות בכתב האישום - קשירת קשר לפשע** - עבירה על סעיף 499(א)(1) לחוק, **וביצע בצוותא עם אותו אחר את העבירות הבאות: זיוף מסמך** - עבירה על סעיפים 418 רישא + סעיף 29 לחוק; **שימוש במסמך מזויף** - עבירה על סעיפים 420 + 418 סיפא + סעיף 29 לחוק; **ניסיון לקבלת דבר במרמה** - עבירה על סעיפים 415 רישא + סעיף 25 + סעיף 29 לחוק; **התחזות כאדם אחר** - עבירה על סעיפים 441 רישא + סעיף 29 לחוק.

ניתנה היום, ח' שבט תשע"ח, 24 ינואר 2018, במעמד כל הצדדים.